

Proceedings of the Fifth Session of the Second Assam Legislative Assembly assembled under the Provisions of the Government of India Act, 1935.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A.M. on Thursday, the 16th September, 1948.

PRESENT

The Hon'ble Mr. Lakshesvar Borooah, Speaker, in the Chair, six Hon'ble Ministers and fifty-six Members.

Oath of allegiance to the Constitution of India

The following Members were sworn in :—

1. Prof. Nibaran Chandra Laskar.
2. Maulavi Abdul Kuddus Khan.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Use of lands by Tea Companies for purposes other than tea cultivation

Srijut DALBIR SINGH LOHAR asked :

*7. (a) Are Government aware that the tea companies of Dibrugarh have used their lands for purposes other than cultivation and manufacture of tea, viz., for Bazars, letting out on rent to outsiders at Khowang, Dibrugarh, Lahowal, Nagaghuli, Dikom, Chabua, Panitola, Doom Dooma, Margherita and Barbarua ?

(b) If so, do Government propose to take steps to acquire such lands for State purposes or impose increased revenue on such lands ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary) replied :

7. (a)—Yes, some of the tea concerns do so.

(b)—This is under consideration of Government.

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: Some garden বুলি যে কৈছে ; কিমান, garden ত এনেকুৱা হৈছে সেই সম্বন্ধে কিবা enquiry কৰিছিল নে ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): ইয়াত যিবিলাক garden ৰ নাম দিয়া হৈছে, যেনে—খোৱাং, ডিব্ৰুগড়, লাহোৱাল, নগাঘুলি, ডিকম, চাবুৱা, পানীতোলা, ডুমডুমা, মাৰ্ঘেৰিতা আৰু বৰবৰুৱা এই কেইখন garden ৰ ভিতৰতেই হৈছে।

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: আৰু কিমান বাগানত এনেকুৱা হৈছে তাৰ সংখ্যা ভেনেহলে আপোনালোকে এতিয়ালৈকে অনা নাই ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): সঠিক সংখ্যা অনা নাই।

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: আপোনালোকে যে consider কৰিছে বুলি কৈছে, কিমান বাগানত কিমান মাটি দিছে তাৰ লিষ্ট আনিছেনে ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): প্ৰশ্নত সোধা হৈছে যে এই মাটিবিলাক চৰকাৰে লব নে নাইবা তাৰ খাজানা বঢ়াবনে ? আপোনালোকে দেখিছে যে চৰকাৰে Fee Simple Grant ৰ খাজানা বঢ়াবৰ কাৰণে এখন আইন দাঙি ধৰিছে। ইয়াৰ পৰাই বুজিব পাৰিব যে প্ৰশ্নকাৰীৰ উপদেশ গভণ মেনেটে ইতিমধ্যেই গ্ৰহণ কৰিছে।

The Hon'ble the SPEAKER: এইবিলাক Fee Simple Grant নহবও পাৰে।

*Srijut NILMANI PHOOKAN: Fee Simple Grant ৰ revenue এতিয়াও assess কৰা হোৱা নাই ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): আইনমতে খাজানা বঢ়োৱা হ'ব। প্ৰশ্নত increased revenue ৰ কথা সোধা হৈছে।

Mr. HARENDRA NATH SARMA: Do Government not consider that the establishment of a Bazar or a shop or conversion of tea land or any other land lying fallow into land for paddy cultivation are essential factors comprising the running of a tea estate ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): It is a matter of opinion.

Mr. HARENDRA NATH SARMA: May I know whether Government is aware that under recent labour legislations, establishment of a shop or granting other such amenities to the labour is an essential factor in the matter of running a tea estate ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): Yes.

Mr. HARENDRA NATH SARMA: If so, Government should not find fault with the tea planters for establishment of shops and for carrying on paddy cultivation on lands situate within the grants leased out to them for tea cultivation.

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): Government is not finding fault with anybody. It is the hon. Questioner who put the question.

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table)

Promotion of Officers of the Assam Junior Civil Service**Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE** asked :

20. (a) Will Government be pleased to state the names of Sub-Deputy Collectors who have been promoted to the posts of Extra Assistant Commissioners this year and their qualifications ?

(b) What principle has been followed in selecting these Sub-Deputy Collectors for promotion ?

(c) If it is a fact that one Maulavi Muhammed Ali, Sub-Deputy Magistrate, Nowgong, has been superseded by three other Sub-Deputy Collectors now promoted ?

(d) If so, why ?

(e) Is it a fact that due to his good and efficient work Maulavi Muhammed Ali, was put in charge of various special duties from time to time.

(f) If so, what were the special duties he was chosen to perform ?

(g) If it is a fact that even before his confirmation in 1927, he was appointed Assistant to the Deputy Commissioner, Naga Hills, a post never held by any member of the Assam Junior Civil Service ?

(h) If it is a fact that since 1945 this officer has been working as Sub-Deputy Magistrate vested with 1st class magisterial powers, power to try summarily and also to deal with cases under section 110, Criminal Procedure Code ?

(i) If so, why he was superseded ?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary) replied :

20. (a)—The information wanted is given below:—

	Name	Qualification	Length of service	
			Years.	Months.
1.	Srijut Krishna Ram Medhi	B. A.	28	10
2.	Maulavi Abdur Rahman	M. A.	24	3
3.	Srijut Chandra Mohon Deb Goswami	B. A.	23	4
4.	Mr. M. Wiscott	B. Sc.	23	3
5.	Srijut Uma Kanta Sharma	B. A.	22	2
6.	Mavlavi Md. Firdous Ali	M. A.	22	3

(b)—The promotions have been made on the recommendations of the Assam Public Service Commission, seniority *cum* merit being the principle followed.

(c)—Yes.

(d)—Hon. Member's attention is invited to the reply to part (b) above.

(e) & (f)—Maulavi Md. Ali was, like many other officers of his class, put in charge of special duties on various occasions, *e. g.*, on Flood Relief Work, Chairmanship of Debt Conciliation Board, etc. But this does not necessarily denote a standard of merit which would automatically guarantee promotion to a higher service.

(g)—No. He was confirmed as Sub-Deputy Collector on 9th May 1927 and posted at Kohima on 27th July 1927 as Assistant to the Deputy Commissioner, Naga Hills. It is not correct that the post was never held by any member of the Assam Junior Civil Service.

(h)—He is exercising first class magisterial power from 9th January 1947 and is also invested with powers under sections 260 and 110, Criminal Procedure Code

(i)—The fact that the Sub-Deputy Collector exercises certain powers which are ordinarily exercised by Extra Assistant Commissioners does not necessarily establish a claim to promotion.

Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE: May I know from the Hon'ble Minister which of these six officers have been allowed to supersede Maulavi Muhammad Ali.

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): It has been already stated in the Question.

Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE: Some of these officers have been allowed to supersede. Which of these officers have been allowed to supersede?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): I want notice.

Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE: No notice is required. In Question (c) it was asked whether he had been superseded by three other Sub-Deputy Collectors.

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): I want notice of the Question.

The Hon'ble the SPEAKER: You should mention the names.

Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE: The Parliamentary Secretary ought to be able to give this simple answer. Is it not a fact that so far as seniority is concerned, Maulavi Md. Ali satisfies the test?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): It is on the basis of the recommendations of the Public Service Commission that these appointments were made, and it is for them to judge whether a particular candidate is qualified or not.

Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE: The answer is:

“The promotions have been made on the recommendations of the Assam Public Service Commission, seniority *cum* merit being the principle followed”. May I know whether Maulavi Md. Ali satisfies both these tests of seniority *cum* merit?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): Undoubtedly the Public Service Commission must have taken into consideration these factors.

Babu BIDYAPATI SINGHA: May I know for how many years Maulavi Md. Ali has been serving as a Sub-Deputy Collector?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): That is a new Question and I want notice.

Babu BIDYAPATI SINGHA: May I know whether Maulavi Md. Ali belongs to the Cachar District?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): It may be so.

Maulavi MAKABBIR ALI MAZUMDAR: May I know for how many years Maulavi Md. Ali has been working as a First Class Magistrate?

Srijut PURNANANDA CHETIA (Parliamentary Secretary): The answer is there.

Issue of Petrols to and sale of Motor Cars by Messrs. Allenbery and Company

Srijut BHADRA KANTA GOGOI asked:

21. Will Government be pleased to refer to pages 98-104, 131-136 of the Assam Legislative Assembly Proceedings of the 12th March, 1948 in connection with Unstarred Questions Nos.43-45 asked by the Questioner on the subject of issue of petrol and sale of motor cars by Messrs. Allenbery and Company in Dibrugarh and state what action has been taken against the then Superintendent of Police, Dibrugarh?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS replied:

21.—An inquiry has been directed and Government is awaiting the report of the officer entrusted with the inquiry.

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: যোৱা বাজেট অধিবেশনত গভৰ্ণমেণ্টে enquiry কৰিব বুলি কৈছিল। এতিয়া কৈছে যে গভৰ্ণমেণ্টে enquiry কৰিছে আৰু অফিচাৰ জনৰ বিপোর্টৰ নিমিত্তে বাট চাই আছে। আজি সাত মাহ হল, তথাপি এতিয়ালৈকে enquiryৰ বিপোর্ট পোৱা নাই নে?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: সাত মাহ নহয় তিনি মাহহে হৈছে।

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: তিনি মাহৰ পিছতো বিপোর্ট শেষ হোৱা নাই নে?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: যি জন অফিচাৰক enquiry কৰিবলৈ দিয়া হৈছে তেওঁৰ অকল এইটো কানেই নহয়?

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: এইটো departmental enquiry হৈছে নে কেনেকুৱা enquiry হৈছে? এতিয়াও enquiry শেষ হোৱা নাই নে?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: বোধহয় enquiry শেষ হোৱা নাই। এই বিষয়ে মই enquiry কৰিম।

*Srijut SARAT CHANDRA SINHA: যদি পুলিচ Superintendent ৰ নিচিনা এজন অফিচাৰৰ বিৰুদ্ধে enquiry কৰিব লগা হয় আৰু সেই enquiry যদি সোনকালে কৰা নহয় তেনেহলে তাৰ কিবা ভাল ফল পোৱা হ'ব বুলি বিবেচনা কৰেনে?

The Hon'ble the SPEAKER: This question is both hypothetical and argumentative.

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: যোৱা মাৰ্চ অধিবেশনত মন্ত্রী মহোদয়ে স্বীকাৰ কৰিছিল যে এই বিলাকৰ কিছুমান কথা সঁচা। এই বিলাক কথা সঁচাবুলি জানিও গভৰ্ণমেণ্টে সেইজন অফিচাৰকে প্ৰমোচন দি পুলিচ ট্ৰেইনিং কলেজৰ প্ৰিন্সিপাল কৰা উচিত হৈছে নে?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: মই সঁচা বুলি স্বীকাৰ কৰা নাছিলো। সঁচা বুলি যদি গভৰ্ণমেণ্টে ধৰি ললেহেঁতেন তেনেহলে enquiry কৰাৰ একো অৰ্থ নাই।

Srijut BHADRA KANTA GOGOI: গভৰ্ণমেণ্টে সেইটো fact বুলি স্বীকাৰ কৰিছে। আৰু গাড়ী বেচা বুলিও স্বীকাৰ কৰিছে। তেনেহলে তেনেজন মানুহকে প্ৰমোচন দিয়াৰ মানে কি?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: বেচা কথাটো দোষণীয় বুলি মই কোৱা নাই।

Settlement of lands on Annual Pattas

Mr. P. M. SARWAN asked:

22. (a) Are Government aware that large numbers of raiyats have lands in Assam on which they have settled for more than fifteen years and for which they have been receiving annual pattas from year to year?

(b) Do Government propose to have these lands settled with the above raiyats on periodic patta basis?

(c) Are Government aware that annual pattas are producing disputes among raiyats which neither the Mondols nor Sub-Deputy Collectors are able to settle ?

(d) Do Government propose to empower the Sub-Deputy Collectors to issue periodic pattas to raiyats mentioned in Question (a) above ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary) replied :

22. (a)—Government have no information. It is difficult to ascertain facts without specific instances.

(b)—Annual pattas are converted into periodic generally when conditions, laid down in rule 105 of the Land Records Manual, are fulfilled.

(c)—Government have no information.

(d)—In the Assam Valley no such special delegation of power is necessary—The rules are there. Under rules 209 B of the Assam Land Records Manual a Sub-Deputy Collector can convert annual land into periodic upto a maximum of 50 Bighas. In the Cachar District only Deputy Commissioner and Sub-Divisional Officer can do so.

Mr. P. M. SARWAN : With regard to (a), there are hundreds of specific instances in Golaghat, Sibsagar and Dibrugarh Subdivisions which can be brought up at any moment, if Government want.

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary) : Whenever specific instances are brought to the notice of Government, Government will surely look into them.

Mr. P. M. SARWAN : With regard to (d) will Government take it from me that the Sub-Deputy Collectors are not doing this job ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary) : No, Sir, for the information of the House I may read with your permission relevant portion from the Assam Land Records Manual. Rule 209 B, says :

“The Sub-Deputy Collector may also sanction the issue of a periodic *patta*, after personal inspection, in untraversed areas, for land used for permanent crops or permanent residences, in cases when he considers the refusal of a periodic *patta* would cause hardship. A periodic *patta* for land exceeding 50 bighas in area shall be issued by the Deputy Commissioner only and under conditions similar to those stated above”.

Mr. P. M. SARWAN : It is well-known to Government that the failure of the Sub-Deputy Collectors in this respect is causing a great deal of difficulty in bringing about peace among the raiyats. What do Government intend to do in this regard ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary) : If a Sub-Deputy Collector refuses to convert an annual patta into a periodic one when the patta-holder is entitled to have it so done, he may file an appeal to the Deputy Commissioner or to any competent authority, as the case may be.

Mr. P. M. SARWAN : Cannot Government pass a general order to the Sub-Deputy Collectores to pay special attention to this matter ?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHOUDHURY (Parliamentary Secretary): The law is already there, Sir.

The Assam Kala-azar Treatment Bill, 1948

The Hon'ble the SPEAKER: We come to the next item, *i.e.*, the Assam Kala-azar Treatment Bill, 1948.

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: Mr. Speaker, Sir, after due consideration given to the proposed Bill, we have decided not to introduce this Bill during this Session. I therefore do not propose to introduce it.

The Hon'ble the SPEAKER: We now come to item No.3, *i.e.*, Assam Opium Prohibition (Amendment) Bill, 1948 by Srijut Rajendra Nath Barua.

Srijut RAJENDRA NATH BARUA: Sir, I am not going to move this Bill.

The Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948

The Hon'ble the SPEAKER: We now come to item No.4, *i.e.*, the Assam Opium Prohibition (Amendment) Bill, 1948 by Srijut Dandeswar Hazarika.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Mr. Speaker, Sir, before I introduce this Bill, I would like to point out an omission. This Bill should have been styled "The Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948", because in 1948 another Amendment Bill was passed during the last Budget Session. May I have your permission to amend the title of the Bill accordingly?

The Hon'ble the SPEAKER: Yes.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Mr. Speaker, Sir, I beg to move for leave to introduce the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948 and if leave is granted, to introduce the Bill and to move that the Bill be taken into consideration.

The Hon'ble the SPEAKER: Hon. Member's first Motion should be for leave to introduce the Bill.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Sir, I beg to move for leave to introduce the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948.

Mr. HARENDRA NATH SARMA: On a point of order, Sir. The hon. Mover at the first instance gave the title of his Bill as, "The Assam Opium Prohibition (Amendment) Bill, 1948"; now he wants to change the title, to "The Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948". For that I think, Sir, a regular Motion is necessary, as otherwise this House has no power to change the title, which forms an integral part of the Bill.

The Hon'ble the SPEAKER: He stated at the beginning that this was an omission, and I have allowed him to insert the word "Second" before the word "Amendment".

Now, does the hon. Mover want to say anything?

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: I shall speak after the leave is granted.

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved:

"That leave be granted to introduce the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948".

The Motion was then put and adopted.

(The Secretary then read the title of the Bill.)

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948, be taken into consideration.

In introducing the Bill, Sir, I would like to speak a few words justifying the necessity of the amendment of the Bill that has been brought before this House. Hon. Members are aware that the Assam Opium Prohibition Act, 1947 has come into force since 1st of April, 1948. During the course of these five months we have experienced some difficulties which have been given in the statement of Objects and Reasons of the Bill and which I will shortly mention now.

The various difficulties that we have had to undergo in the successful prosecution of the Prohibition Campaign are, I think, known to many of the hon. Members. They are aware that smugglers are very clever persons and now when some rigid laws have been introduced by this Legislature they have changed the mode and ways of smuggling. It will not be a surprise to my hon. Friends here that smugglers have now employed women and children of tender age, say from 8 to 9 years, in smuggling opium and the Courts have taken a lenient view regarding these women and children. Many of them have been let off on bail and as a consequence when they go out on bail they go and capture the witnesses and thereby they try their best to spoil the case against them. Secondly, I think, many hon. Members are aware that smuggling is rampant through Post Offices and railways and in many cases it has been found that the railway staff and Post Office staff are also connected with this nefarious business. We have found that whenever the excise staff detect any opium parcel, unfortunately the contents of such parcel are misplaced and in place of opium some mud or brickbats are found in the parcel. So it has become necessary that whenever such instances are found we may be in a position to deal adequately with those persons who directly or indirectly help the smugglers and who are involved in this business. Thirdly, Sir, there is great difficulty for the prosecution to prove a case against a smuggler as in many cases whenever a smuggler is brought before a Magistrate or a Judge he is very often let off on bail. You can well appreciate what amount of difficulty the prosecution has to undergo when these persons are let off in this way. So in this Bill we have put some amendments by which the Judges and Magistrates may give a strict consideration in granting bail in case of smugglers particularly. Then fourthly there is provision that the offences under the Assam Opium Prohibition Act are not bailable. Still the Judges and Magistrates let off such offenders on bail without assigning any reason whatsoever. So in the Bill an amendment has been put so that the prosecution might be given a chance at the time of granting bail to say what they have to say. Under these circumstances I hope the hon. Members will see their way to accept the Amendments. With these few words I beg, Sir, to move that the Bill be taken into consideration.

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved: "That the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948 be taken into consideration".

Maulavi MAHAMMAD ROUFIQUE: Mr. Speaker, Sir, I rise on a point of information. Now this Bill which seeks to amend the Assam Opium Prohibition Act, is being introduced by my hon. Friend, Srijut Dandeswar Hazarika, as a Private Members' Bill. But, Sir, he is not only an M.L.A., he is also the Honorary Prohibition Commissioner. The provisions of this Bill are the result of the experience during his working as an Honorary Prohibition Commissioner—a post which is under the Hon'ble Minister for Excise. Before he brought in this Bill, Sir, I want to know whether he reported to the Hon'ble Minister of Excise about the difficulties experienced by him and about the necessity of bringing a Government Bill amending the existing Act. If he reported, whether the Hon'ble Minister agreed with him or not; because he, being an Honorary Prohibition Commissioner, is bringing this Bill over the head of the Hon'ble Minister of Excise. That is the point on which the House is entitled to be enlightened.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Mr. Speaker, Sir, at the time of introducing this Bill I referred to the hon. Members that it is only 5 months that we have started this campaign and these experiences were gathered gradually when we started work after two or three months. Of course I referred the matter to the Government and the Hon'ble Minister is also aware of it. But as there was no time for Government to bring a Bill of their own, I have introduced this Bill in order to expedite the subject so that we may successfully carry on the campaign. If the Government had decided to bring in a Bill they could not have done so during the present Session. So in order to expedite the matter and to make the campaign a success, I hope the hon. Members will not oppose this Bill.

Srijut KARKA DALAY MIRI: মাননীয় সভাপতি ডাঙৰীয়া, এই সম্পৰ্কে মই একাধাৰ কথা কব লগাত পৰিছোঁ। হোমগাৰ্ড আৰু নাৱক বিলাকক attach কৰাৰ বা search কৰাৰ ক্ষমতা দিয়া কথাটো মই সমৰ্থন কৰোঁ; কাৰণ ক্ষমতা নাপালে তেওঁলোকে কোনো কাম কৰিব নোৱাৰিব।

The Hon'ble the SPEAKER: আপুনি হোমগাৰ্ডক search কৰাৰ যি ক্ষমতা দিয়াৰ কথা কৈছে সি অপ্ৰাসঙ্গিক হৈছে। বৰ্ত্তমানে হোমগাৰ্ড বিল সম্বন্ধে আলোচনা হোৱা নাই। আপুনি এই বিলখনৰ সম্বন্ধে কিবা কব খুজিলে কব পাৰে।

Srijut NILMANI PHOCKAN: Mr. Speaker, Sir, I think we should support the Bill in view of the fact that up to this time we have found—I mean during these five months—that the alertness of the Honorary Prohibition Commissioner and other public men has certainly improved the matter in detecting the smugglers and the addicts of smuggled opium. I am sure the smugglers have already realised this to a great extent. I have my own personal experience in one case where a middle class gentleman came and surrendered himself to me and said, "Sir, I used opium due to disease but now as I do not get opium, please send me to the Civil Surgeon so that I may get cured of my disease and give up the opium habit." I said, "You are an addict of opium but why do you give up opium now?" He replied, "It is very difficult now to get smuggled opium." That was a clear confession from that gentleman how it has been difficult now to get smuggled opium and I sent him to the Civil Surgeon for treatment. My hon. Friend on the Opposition has said that this Bill ought to have been brought up by some authoritative person like the Excise Minister. I believe

the Hon'ble Minister, Excise, himself will admit that before the introduction of the Prohibition his Excise staff were unable to detect smugglers whom the Honorary Prohibition Commissioner has been able to do with the same excise staff. So, I believe, when they have not been able to do so much with the existing staff of the Excise Department, in the old ways of detecting smugglers, there is no question that the Honorary Prohibition Commissioner, with a new spirit and new method of roping in unsocial elements of the country, will not be able to do more satisfactory work. And if more drastic steps are taken, I think nobody should object. If there is any legal difficulty, — I do not know it as I am not a lawyer— it can be regularised. So, on that account I believe the principles of the Bill should be accepted now and the details should be left to be dealt with step by step.

Mr. HARENDRA NATH SARMA: Mr. Speaker, Sir, I rise to speak a few words on the Motion that has been moved by my hon. Friend with whom I have every sympathy, but what I oppose is the principles which underlie this Amending Bill and which alter and affect the very principles of jurisprudence. Sir, in the Indian Penal Code and the Criminal Procedure Code we have provisions to cover graver offences than opium smuggling. There we find some provision to deal leniently with cases where women and minors are involved, but here under this Amending Bill the highest penalty is conferred to one and all without consideration of age or sex. Sir, the hon. Mover of this Amending Bill is incidentally the Honorary Prohibition Commissioner. If he finds in his investigation that women and children are engaged in smuggling, he should not stop with giving punishment to them only, but should go to the very root of the evil. If he wants to help the country, he must take upon himself the full responsibility of investigating the root cause of smuggling. With these words Sir, I oppose the principles of the Amending Bill although I fully support the Prohibition Scheme.

Dr. C. G. TERRELL : Mr. Speaker, Sir, I should like to say a word in general support of the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948. It has truly been stated in the Statement of Objects and Reasons for this Bill that those individuals who engage in this illicit traffic are indeed enemies of society and the State. The Assam Opium Prohibition Act has now been functioning for the last five months and during that time those who are earnestly endeavouring to implement the function of this Act have detected certain weaknesses and difficulties in its administration. For that reason, I feel that the House should agree to give every support to those who are endeavouring to ensure that this very important Act is worked to the best interest of the Province of Assam. I do not pretend to go into any details as to the legal points of this Second Amending Bill, but my support is forthcoming for the general principles which are embodied, namely, for further measures to help those who are in charge of its operation. With these words, Sir, I support the Bill.

Maulavi Saiyid MUHAMMAD SAADULLA : Mr. Speaker, Sir, the present Bill before the House is a piece of social legislation arising out of the desire of every section of the people not only in this House but also outside to eradicate the opium evil from our fair Province of Assam. The policy of Prohibition is not new. My hon. Friend, Srijut Nilmani Phookan, will agree with me that as early as 1926 steps were taken for reducing the consumption of opium since the Montagu Reforms but since the verdict of the then League of Nations to the effect that

Assam was one of the blackest spots in the world so far as opium consumption is concerned the pace has been greatly accelerated since 1937. Therefore, the hon. Mover of this Bill deserves all our sympathy and his Bill also deserves careful consideration. But at the same time, I cannot but remark that this Bill should rather have come from the Government side. The original Bill was passed only in 1947 and moved by Government. I understand that there was an earlier amendment to the Bill which was also moved by Government. Now, this Bill—the Second Amending Bill ought rightly to have come from Government. But probably the Mover of this Bill considers himself to be an authority because as has been said he is the Honorary Prohibition Commissioner. We want to see that his hands are strengthened, but the Private Members have not got the same facilities for having the informations and every data and good expert draftsmanship and therefore this Second Amendment Bill ought to have come from the Government. He is expected to give all the information and the Government should have drafted the Bill.

Now, in this Bill there are certain aspects which, my hon. Friend, Mr. Harendra Sarma pointed out, goes against the very root of jurisprudence. I am entirely in sympathy with the hon. Mover when he wants that the smugglers and illegal dealers and sellers should be properly dealt with. I am at one with him that the nefarious method of employing women and children for the purpose of smuggling should be checked at once, but in the guise of introducing a harmless social piece of legislation he has trespassed into what I should say the jurisdiction of our judicial officers. In his Statement of Objects and Reasons he criticises our judiciary. He says that the Courts, especially the Judges grant bail without satisfactory reasons. This statement, I think, should not be accepted. Let the Courts take their own course, nobody ought to interfere in the day to day administration of our Criminal Courts. If you want that there should be no bail whatsoever say that, notwithstanding whatever may be the provision in the Criminal Procedure Code why not say that no bail should be given in these offences. That would have been logical. But when you want to change that on the assumption that the Judges give bail, their powers should be curtailed and withdrawn and the power should be given to the District Magistrate as is stated in Clause 8—“After section 38 of the Principal Act, the following new sections shall be inserted:—

“39(1) Notwithstanding the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898, an appeal against an order of a Magistrate other than the District Magistrate in the matter of bail of an undertrial in cases under this Act, shall lie only to the District Magistrate, and that against an order of the District Magistrate in his original jurisdiction shall lie to the Session Judge.”

Now, in the Statement of Objects and Reasons for the proposed change in Section 39, it has been stated:—“This section is sought to be added to deal with the peculiar situation out of which the Act has been framed. No bail is ordinarily to be granted in non-bailable cases and if the Court thinks that bail should be granted they should state reasons for so doing. It has been found that Judges have passed bail orders in many cases without giving notice to the Prosecution and without stating reasons. It is necessary that the Prosecution should get notice so that bail may be opposed in proper time. Further, in order to put the rich smugglers who can arrange to move bail application before the Sessions Judge at Gauhati, and the poor opium-eater who cannot afford to go so far for relief, on the same footing, it is provided that bail appeals shall lie to the District Magistrate rather than to the Sessions Judge, the High Court's authority remaining the same.”

Sir, in my opinion, these observations in the Statement of Objects and Reasons advance very serious charges against our Judicial Officers. If you have got the boldness to say that our Judicial Officers are corrupt, you remove them

from service but we cannot allow such innuendo to pass unchallenged, and taking advantage of the privilege of speech obtained in the House, to make such unfounded vilification and allow withdrawal of their power of granting bail in suitable cases is not correct. The District Magistrate is directly under the executive authority of the local Government, whereas the Judicial Officers are not so. I am, therefore, strongly of opinion that this clause should not be allowed to be passed in the House in this manner. If the House agrees, I am prepared to side with them that there should be no bail whatsoever in all these cases but I am against undermining our Judicial Officers.

The Hon'ble Maulana MAHOMED TAYYEBULLA: Mr. Speaker, Sir, I feel that except in regard to Clause 8 of this Amendment Bill, I am in general agreement with the Statement of Objects and Reasons stated by the Member incharge.

Now, as regards Clause 8, the hon. Leader of the Opposition has already given a lucid exposition of the law point involved in the Section. I have difficulty on the side of the Government to accept this Section 39 (1), the clause which has been read out by the hon. Leader of the Opposition. At this stage, I do not like to speak any further on this Bill. If the House will agree to take this Bill into consideration, we will discuss the Bill at the proper time clause by clause. I have got nothing further to add at this stage, on behalf of the Government. Government do not propose to oppose the Motion for consideration of the Bill.

*Mr. HARENDRA NATH SARMA: On a point of information, Sir, certain objections have been put as regards the Statement of Objects and Reasons, so they should be removed.

The Hon'ble the SPEAKER: What Mr. Sarma wants to say ?

*Mr. HARENDRA NATH SARMA: My point is that, Sir, certain statements have been made on the Judiciary and so they should be expunged from the Statement of Objects and Reasons.

Maulavi Saiyid MUHAMMAD SAADULLA: Sir, my suggestion is that in view of the very reasonable attitude taken by the Hon'ble Minister of Excise it will be better if the hon. Mover refers the Bill to a Select Committee so that the little difficulties found to have appeared in the Bill can be removed, and then this may be considered in this House and passed in this Session.

The Hon'ble the SPEAKER: What does the hon. Member think if the defects are removed during the discussion of the Bill clause by clause ?

Maulavi Saiyid MUHAMMAD SAADULLA: If the hon. Mover is agreeable to accept the suggestion and as the Government have also not committed, it may be referred to a Select Committee.

The Hon'ble the SPEAKER: But hon. Members will be able to consider those points while taking the matter clause by clause.

Maulavi Saiyid MUHAMMAD SAADULLA: If it is the opinion of the whole House it will be better if the Bill goes to a Select Committee. This is my suggestion.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: I have no objection, Sir, to accept the suggestion made by the learned Leader of the Opposition if the Bill ultimately can be passed in this Session.

The Hon'ble the SPEAKER: Will there be time to get it passed in this Session ?

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Yes, Sir, that is to be considered. But, I, for myself, do not think that there will be any time.

The Hon'ble the SPEAKER: The objection raised is that there are certain statements in the Statement of Objects and Reasons which are sought to be removed. Now the point is whether they can be done when the Bill is taken into consideration clause by clause.

Maulavi Saiyid MUHAMMAD SAADULLA: No, Sir, that is not so. The objection is in regard to clause 8 of the Bill.

Babu KAMINI KUMAR SEN: Besides that, Sir, there are certain statements in the Statement of Objects and Reasons which are not happily drafted. With regard to the observations made therein in connection with clause 8 I am afraid these also make some reflection on the judiciary. To my mind the whole Statement of Objects and Reasons need be changed but the Select Committee would have no power to do so.

The Hon'ble the SPEAKER: After introduction of the Bill cannot the portion objected to in the Statement of Objects and Reasons be removed ?

Babu KAMINI KUMAR SEN: No Sir. So I think it will be much better if the Bill in its present form is withdrawn now and a fresh Bill is brought again before the House with a new Statement of Objects and Reasons.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Sir, I want to point out to the hon. Members of the House that this Opium Prohibition Act is a special Act which has already overridden some provisions of the Criminal Procedure Code and the Indian Penal Code and so I think at this stage my hon. Friend need not have any objection to the introduction of the Bill.

The Hon'ble the SPEAKER: Then I put it as a question.

The question is:

“That the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948, be taken into consideration.”
The question was adopted.

The Assam Home Guards (Amendment) Bill, 1948

Srijut RAJENDRA NATH BARUA: Sir, I am not going to move my Assam Home Guards (Amendment) Bill, 1948 at this stage.

The Hon'ble the SPEAKER: We can then take up Resolutions. The first Resolution stands in the name of Dr. Emran Husain Chaudhury.

Resolutions

Resolution re Reopening of Passenger Train Service between Jorhat and Niamati

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY : Mr. Speaker, Sir, I beg to move that this Assembly is of opinion that the Government of Assam do represent to the Dominion Government of India for the early re-opening of the passenger train service between Jorhat and Niamati.

Sir, being unable to see the difficulties, hardships and inconveniences of the bus passengers travelling between Jorhat and Niamati and at the constant pressure of the public of Jorhat and Golaghat in the belief that it will be readily accepted by the House, but should, God forbid, there be a single Member in the House who is opposed to the Resolution, I would have no other alternative but to start Jihad against him (*laughter*). The end of the State, Sir, according to Bentham, as students of Politics know, is "the greatest good to the greatest number." One of the ways of making citizens happy is by making means of communication and transportation easy and convenient. Like many other hon. Members of the House I am a constant traveller by buses and I have had occasion to travel to Niamati and thus I have myself experienced difficulties and inconveniences daily shared by all passengers. It is a fact, Sir, and some hon. Members here will agree with me that these buses are nearly always overloaded and the passengers, particularly those passengers who travel between intermediate stations, overcharged.

There is no doubt that passengers travelling between Niamati and Jorhat have to undergo great hardships. It may be news to the House when I tell the hon. Members that buses bound for Niamati carry passengers upto a point from which the passengers have to walk a long mile to the Ghat to catch the ferry. Among the passengers are women, children, old, weak and diseased and disabled people. These passengers always carry luggages often heavy enough to necessitate the appointment of carriers which again costs extra amounts. If the fare from Jorhat to Niamati is eight annas, that of carrying luggage from the points where buses stop to the Ghat is rupee one and very often more.

That apart from these, visualises the conditions of passengers in a heavy down-pour or when it is excessively hot.

This particular plight I am alluding to cannot be appreciated by those who are fortunately placed or comfortably situated with cars constantly at their disposal. That is to say capitalists in the real sense of the term cannot imagine the poor men's misfortunes.

It is for this reason that I have been compelled to bring up this Resolution in the belief that gentlemen coming from Sibsagar, Lakhimpur and also from Jorhat and Golaghat will read my Resolution sympathetically and give it their whole-hearted blessings. There are more grounds than one for which the Resolution is to be accepted. These are—(1) the buses are less convenient and less comfortable than trains; (2) the trains are more convenient and more comfortable, and give more amenities; (3) trains are less costly than buses. Therefore if this line is reopened it will stop at a place from where passengers will have to walk only a very small distance to reach the Ghat; (4) there is no new line to be constructed. There is already a railway line and goods trains are already plying between Jorhat and Niamati; (5) only a few coaches need have to be added for the comfort and convenience of passengers. During the last Session of the Assembly in answer to my Question the Hon'ble Leader of the House made an incorrect statement when he said that during certain season of the year the

line remains closed, that was wrong. Goods trains are running every day, between Niamati and Jorhat, what you need to do is only to add a few coaches. This will relieve children, old and other disabled people from the necessity to walk a whole mile from where buses stop to the Ghat. It will also relieve them from the necessity to pay extra amount for carriage of their luggages.

I am glad to be able to tell the House that during the Budget Session the Chancellor of the Assam Exchequer gave an assurance that my point would be considered. I also got an assurance from the Hon'ble Leader of the House that this point would receive special consideration of the Government. But up till now I do not know if the Government have done anything by way of starting the line from Niamati to Jorhat. Since these things are already known to the hon. Members of the House and the public at large and since it is the poor people who have to suffer from various disadvantages—not the rich and the capitalists who have got their cars at their disposal—I am sure the hon. representatives present here will read my Resolution with the sympathy it deserves and give it their whole-hearted blessings and support. I would specially request my hon. Friends who come from Lakhimpur, Jorhat and Golaghat like Mr. Hem Chandra Hazarika, Mr. Dandeswar Hazarika, Mr. Rajen Barua and Mr. Phookan and others from Sibsagar district, to lend my Resolution their wholehearted support and impress upon the Government the necessity of the early restoration of the line from Niamati to Jorhat.

With these words, Sir, I commend my Resolution to the wholehearted acceptance of the House.

The Hon'ble the SPEAKER: Resolution moved:

“This Assembly is of opinion that the Government of Assam do represent to the Dominion Government of India for early reopening of the passenger train service between Jorhat and Niamati”.

Srijut RAJENDRA NATH BARUA: Mr. Speaker, Sir, I beg to rise to lend my support to this Resolution moved by my hon. Friends Dr. Emran Husain Chaudhury. I have had on several occasions to travel by this route, of course, as my hon. Friend has said, I do not travel in buses but in my own car. Although I have travelled in my own car, I have seen the difficulties of the passengers coming by buses to catch the steamer and ferry at Niamati. On two occasions I found women and children with big luggages have to walk a distance of about $1\frac{1}{2}$ miles owing to certain breaches on the road. Enroute you have to cross by dug-outs, that is another difficulty and sometimes passengers have to hire dug-outs and country boats to reach the steamer Ghat which is about $1\frac{1}{2}$ miles by up stream. These are the difficulties which are being experienced by the travellers and passengers and so it will remove these difficulties if the passenger train service is re-opened from Jorhat to Niamati. I think travellers will be greatly benefited and it will also help the general public.

With these words, Sir, I support the Resolution moved by my hon. Friend, Dr. Emran Husain Choudhury.

Srijut NILMANI PHOOKAN: I also want to add a few words, Sir, in this connection especially when my hon. Friend in the Opposition has particularly mentioned my name. I think that this Resolution is possibly not necessary if I remember aright that on previous occasion in a similar matter Government have already taken steps in this direction and if we are satisfied that the matter has already proceeded, then this Resolution is not necessary. I remember last time in the course of a debate, Mr. Hardman said, “Will the Government be

pleased to consider when negotiating with the Railway Board the question of profit which the Railway Board are making in uneconomic lines. My point is that the Railway Board are asking the Government of Assam to consider assistance on the so-called uneconomic line. But it is a recognised principle in transport that every line a Transport Organisation operates, cannot make a profit and the so-called losses on uneconomic lines are made up by profits on the main line. I am asking Government whether they will consider this point in their negotiation with the Railway Board". Then the Hon'ble Srijut Ramnath Das replied—"Yes, Sir". This shows that the suggestion made by Mr. Hardman—I endorse every word that he has said—the Railway Board cannot evade the issue by simply telling us that 'your uneconomic line in the jungle like Assam, cannot be run on a loss'; but I say that whatever loss there might be in one section of the line is made up by profit in some other section. We must consider the line as a whole and not section by section. If on this question of reopening this particular line from Jorhat to Niamati, a distance of only 10 miles, the Central Government should ask the Assam Government whether they are willing to subsidise something to the coffer of the Central Government, I say this argument will not hold water. On Constitutional ground the Railway Board should be ashamed for raising this small question of 10 miles on a lengthy line of 2,000 miles simply because this particular 10 miles does not yield much profit and so they cannot run it. But, I remember this question has been debated upon last time and the Government of Assam gave assurance that the matter will be taken up with the Railway authorities. I consider this to be a very important line although it might be an uneconomic line for the Railway Board, but it will be a great help to the poor people especially the people of Majuli who have been already affected by floods and other natural calamities and natural havoc. You will be surprised to hear from me that for every rupee that the people of Majuli paid for their necessaries of life they have to pay annas eight more for conveyance difficulties and for every rupee they lose eight annas when they sell things to people on the other side of the Brahmaputra.

As to the passengers' difficulties the whole business of the Majuli side, the poorest part of the district, adds to their difficulties. These people suffer from difficulties of rate war between the railway and the steamer companies. The railway authorities are making war with the steamer rates. That warfare is going on. We are not living in the days of the East India Company, carrying away merchandise to the overseas. This can no longer obtain. In those days the exploitation business went on merrily for a century. This should not be allowed now.

The Hon'ble the SPEAKER: I think, hon. Members of the House would like to hear the preliminary reply from the Government.

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: I am thankful to the hon. Mover of the Resolution for the reasons that he has advanced in support of his Resolution. But, Sir, I differ with him when he said that this Government had not taken any steps to implement the intention that is covered by his Resolution. For the information of the hon. Mover of the Resolution and of the House, I may tell you that this Railway line was to be closed on the 1st January of this year. At the representation made by this Government to the effect that there would be much difficulty to the public if this line was to be closed. The line was not closed for goods traffic. In the last session in a discussion we have assured the House that we would represent again to restore the passengers train that had been closed on the plea that the line is uneconomical and we actually did so before a member of the Railway Board who visited Assam at our instance.

In face of what we have been doing how my Friend can say that we have not taken steps, I do not know.

*Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: What I said was that I had not received any information as to the steps Government might have taken regarding the restoration of this line.

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: At no time the hon. Member was given assurance that he would be informed of the action taken by Government and as such he cannot expect Government to do so. He has said that the Hon'ble Leader of the House made certain false statement.

*Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: I said 'incorrect statement'.

Srijut KARKA DALAY MIRI: ইয়াত কেবল তৰ্কবিতৰ্কহে হৈছে। প্ৰস্তাৱত গভৰ্ণমেন্টৰ পৰা যি assurance বিচৰা হৈছিল সেই assurance এতিয়াও পোৱা নাই।

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: অনাৰেবোল সেম্বাবে অলপ দৈৰ্ঘ্য ধৰিলে ভাল হব।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: অনাৰেবোল মিনিটাবে মোকেইহে দিগ্‌দাব কৰি আছে।

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: Secondly, in order to remove the difficulties that are being experienced at present by the passengers making journeys by the bus service till the passenger train is restored, we have arranged with the Railway Board for redecking of the bridge and we have agreed to meet the expenditure that will be incurred in redecking it. The Railway Board has been requested by us to redeck this bridge by this winter. In view of the steps we have taken to remove the difficulty of the public as well as to restore the passenger line, this Resolution seems to be redundant. Yet coming from Jorhat as I do and as my Friend has said that if I do not support this Resolution he would lunch a crusade, I accept this Resolution.

Maulavi Md. ABUL KASHEM: There are members in the Railway Board from this Assembly. The Hon'ble Srijut Nilmani Phookan is a member of the Board, then why he has referred this matter to the Government instead of taking steps personally?

*Srijut NILMANI PHOOKAN: If I had been taken into confidence by the Government side, then certainly I would have given advice.

The Hon'ble the SPEAKER: Very well, I put the question.

The question is:

“That this Assembly is of opinion that the Government of Assam do represent to the Dominion Government of India for early re-opening of the passenger train service in Jorhat and Niamati.”

The question was adopted.

Resolution re Venture Primary Schools in the Rural areas

Srijut SIDDHINATH SARMA: I beg to move that this Assembly is of opinion that the Government of Assam do take immediate steps for ascertaining the number of deserving Venture Primary Schools in the rural areas in the Province and sanction the necessary amount for taking up these Venture Primary Schools during the current financial year before the actual introduction of compulsory primary education and that necessary funds for the purpose be provided with later on.

মাননীয় সভাপতি মহোদয়, এই প্ৰস্তাৱৰ আৱশ্যকতা আৰু গুৰুত্ব সম্পৰ্কে বোধহয় বেচি বহলাই কবৰ আৱশ্যক নহব। প্ৰথমতে মই কও যে এইবেলি গভৰ্ণমেণ্টে Backward Locality, Scheduled Caste Area, Ex-Tea Garden Area আৰু Labour Area ৰ ভিতৰৰ ৬৩০ খন Venture স্কুল লৈছে আৰু সেই কাৰণে মই গভৰ্ণমেণ্টক অন্তৰৰ পৰা ধন্যবাদ জনাইছো। কিন্তু ইয়াৰ বাহিৰেও বোধহয় ১,২০০ খন মান Venture স্কুল লবলৈ বাকী আছে। লোকল বোৰ্ডৰ চেয়াৰমেন সকলৰ পৰা মই যি খবৰ পাইছো—কালিও চেয়াৰমেন সকলৰ যি মিটিং হৈছিল তাতো জানিব পাৰিছো যে এতিয়াও ১,২৩১ খন Venture স্কুল লবলৈ বাকী আছে। গভৰ্ণমেণ্টৰ ৰিপোর্ট মতেও বোধহয় প্ৰায় ১,১০৭ খন স্কুল তেওঁলোকৰ লিষ্টিত লবলৈ বাকী আছে। মুঠতে একতৃতীয়াংশ স্কুল লোৱা হৈছে আৰু দুভাগ লবলৈ বাকী আছে। অৱশ্যে এইটো সচা যে আমি জনাত যোৱা ১০ বছৰৰ ভিতৰত ইমান বেচি সংখ্যক স্কুল কোনো বছৰতে লোৱা হোৱা নাই। সেই বাবে গভৰ্ণ মেণ্টক আমি ধন্যবাদ জনাইছো। কিন্তু যি বিলাক venture স্কুল বাকী আছে সেই বিলাকৰ ভিতৰত Scheduled Caste Area, Tribal Area, Ex-Tea Garden Area, Muslim Area আৰু অন্যান্য ঠাইতো বহুত স্কুল আছে। বৰ্তমান প্ৰাইমাৰী শিক্ষাৰ ভাৰ লোকল বোৰ্ড ৰ হাতৰ পৰা প্ৰাইমাৰী স্কুল বোৰ্ড ৰ হাতলৈ আহিছে; গতিকে লোকল বোৰ্ডে নতুনকৈ কোনো Venture স্কুল লব নোৱাৰে। প্ৰাইমাৰী স্কুল বোৰ্ডেও বোধহয় এইবছৰত নতুন স্কুল লবলৈ টকা নাপাব। তেওঁলোকক যি টকা দিব সেইটো বোধকৰোঁ Compulsory Primary Education ৰ কাৰণে হে দিব। গতিকে Compulsory Primary Education হোৱাৰ আগতে যদি গভৰ্ণ মেণ্টে যি খিনি স্কুল বাকী আছে সেই খিনি নলয়, তেনেহলে সেই স্কুল বিলাক বছৰদিনলৈকে পৰি থাকিব। কেইবা বছৰৰ পৰা এই স্কুল বিলাক হৈ আছে আৰু যদি এই বেলে লোৱা নহয় তেনেহলে কেইবা বছৰো এই স্কুল বিলাক বৈ থাকিব লাগিব।

এই প্ৰস্তাৱৰ গুৰুত্ব আৰু আৱশ্যকতা সম্পৰ্কে আসামৰ চৰকাৰী, বে-চৰকাৰী আৰু আধা-চৰকাৰী অনুষ্ঠান বিলাকে মত প্ৰকাশ কৰিছে। যোৱা জুলাই মাহৰ ৩০ তাৰিখে গুৱাহাটীত প্ৰাইমাৰী এডুকেশ্যন বোৰ্ড ৰ যি মিটিং হৈছিল সেই মিটিঙত প্ৰভিঞ্চিয়েল এডুকেশ্যন বোৰ্ড ৰ মেম্বাৰ সকল প্ৰাইমাৰী এডুকেশ্যন বোৰ্ডৰ চেৰ্কেটেৰী আৰু চেয়াৰমেন সকল উপস্থিত আছিল। সেই সভাত এডুকেশ্যন বিভাগৰ মাননীয় পালিয়েমেণ্টেৰী চেৰ্কেটেৰী সভাপতি আছিল। সেই সভাত যি বিলাক Venture স্কুল বাকী আছে সেই Venture স্কুল বিলাক এই বছৰৰ ভিতৰতে Compulsory Primary Education কাম আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে লোৱা হওক বুলি এটা প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। সিদিনা চেয়াৰমেন সকলৰ যি কন্ফাৰেন্স হৈছিল—সেই কন্ফাৰেন্স কালি ইয়াতো বহিছিল তাত এটা প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হৈছে যে যিবিলাক Venture স্কুল লবলৈ বাকী আছে সেই Venture স্কুল বিলাক Compulsory Primary Education হোৱাৰ আগতে লোৱা হওক। এই সম্পৰ্কে প্ৰাদেশিক কংগ্ৰেছ কমিটিৰ ওৱাকিং কমিটিয়ে আলোচনা কৰি গভৰ্ণ মেণ্টক অনবোধ কৰিছে যে যি বিলাক Venture স্কুল লবলৈ বাকী আছে সেই Venture স্কুল বিলাক এই বছৰতে Compulsory Primary Education ৰ কাম আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে লোৱা হওক। আসামৰ লোকল বোৰ্ড বিলাকেও গভৰ্ণ মেণ্টক অনবোধ কৰি আহিছে সকলো বিলাক Venture স্কুল লব লাগে বুলি। মই আশা কৰিছোঁ যে এই পৰিষদৰ সকলো মেম্বাৰে এই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিব।

এই খিনিতে ফাইনান্স সম্পর্কে এটা কথা তুলিব পাৰে যে এই স্কুল বিলাক লবলৈ যি টকা খৰচ হব সেই টকাৰ কেনেকৈ দিহা হব? এই সম্পর্কে মোৰ কবলগীয়া এয়ে যে আমি দেখিছো প্ৰাইমাৰী এডুকেশ্যনৰ preliminary expenditure ৰ বাবে একলাখ পঞ্চাশ হাজাৰ টকা বাজেটত provision কৰা হৈছে। গভৰ্ণ মেণ্টে যিমান টকা ধৰিছে যিমান টকা বাধ্যতা মূলক প্ৰাইমাৰী এডুকেশ্যনৰ কাৰণে এই বছৰত নালাগিব বুলি আমি ভাবিছোঁ। দ্বিতীয়তে, গভৰ্ণ মেণ্টে যি খন প্ৰাইমাৰী এডুকেশ্যন Amendment Bill আনিছে, আমি আশা কৰোঁ। পৰিষদে সেই বিল খন pass কৰিব আৰু pass হলে মিউনিচিপালিটি বিলাকৰ পৰা গভৰ্ণ মেণ্টে প্ৰায় ১০ হাজাৰ কি এক লাখ টকা পাব। এই টকা আগেয়ে পাব বুলি গভৰ্ণ মেণ্টে আশা কৰা নাছিল। যদিহে গভৰ্ণ মেণ্টে এই খিনি টকা পায় তেনেহলে সেই টকাৰে যি খিনি স্কুল লবলৈ বাকী আছে সেই খিনি স্কুল সহজে লব পাৰিব। যদি আমি ১,২০০ খন স্কুল বাকী আছে বুলি ধৰোঁ, আৰু ডিচেম্বৰৰ পৰা স্কুল বিলাক লোৱা হয় তেনেহলে ডিচেম্বৰ, জানুৱাৰী আৰু ফেব্ৰুৱাৰীৰ কাৰণে প্ৰায় এক লাখ টকাৰ আৱশ্যক হব। সেই এক লাখ টকা মই উল্লেখ কৰা দুটি বিষয়ৰ পৰাই উলিয়াব পাৰিব। যদি এই ধন অকুলন হয় আৰু কিছু টকাৰ আৱশ্যক হয় তেনেহলে আৱশ্যকীয় টকাৰ বাবদ মাৰ্চত মহত Supplementary Demand আনিব পাৰিব। অহা বছৰ নিমিত্তে বাজেট provision কৰিবলৈ সুবিধা বা সময় এতিয়াও আছে। সেই কাৰণে মই এই প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছো আৰু এই প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰিবলৈ মাননীয় সদস্য সকলক আৰু গভৰ্ণ মেণ্টক অনুৰোধ জনাইছোঁ।

The Hon'ble the SPEAKER : Resolution moved :

“ That this Assembly is of opinion that the Government of Assam do take immediate steps for ascertaining the number of deserving Venture Primary Schools in the rural areas in the Province and sanction the necessary amount for taking up these Venture Primary Schools during the current financial year before the actual introduction of compulsory primary education and that necessary funds for the purpose be provided with later on.

Srijut MAHENDRA MOHAN CHAUDHURY (Parliamentary Secretary) : মাননীয় সভাপতি মহোদয়, মোৰ মাননীয় বন্ধু শ্ৰীযুত সিদ্ধিনাথ শৰ্মা ডাঙৰীয়াই পৰিষদত এই প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰি চৰকাৰে প্ৰাথমিক শিক্ষা বিষয়ে কি কি কাম হাতত লৈছে বা কেনেকৈ প্ৰাথমিক শিক্ষা বাধ্যতামূলক কৰি আমাৰ প্ৰদেশৰ পৰা নিৰক্ষৰতা দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে সেই বিষয়ে কবলৈ অলপ সুযোগ দিয়াত মই চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা তেখেতক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

আমাৰ প্ৰদেশৰ পৰা যাতে সোনকালে নিৰক্ষৰতা দূৰ হয় সেই উদ্দেশ্যে চৰকাৰে এটা ব্যৱস্থা হাতত লৈছে আৰু এই উদ্দেশ্যে ৫ বছৰৰ পৰা ১০ বছৰীয়া এটা পৰিকল্পনা গ্ৰহণ কৰিছে। আমি আশা কৰিছোঁ যে এই ৫ বছৰৰ পৰা ১০ বছৰীয়া পৰিকল্পনা অনুসৰণৰ দ্বাৰা সম্পূৰ্ণ ৰূপে আমাৰ প্ৰদেশৰ পৰা নিৰক্ষৰতা দূৰীভূত হব। কিন্তু বহুত অসুবিধাৰ কাৰণে এই কাম একেলগে হাতত লব পৰা নাই। অৰ্থ সম্পর্কে যি অসুবিধা সেই অসুবিধাৰ কথা মই ইয়াত কব খোজা নাই। কিন্তু মূল অসুবিধা হৈছে শিক্ষকৰ অভাৱ। বাধ্যতা মূলক প্ৰাথমিক শিক্ষা প্ৰৱৰ্ত্তনৰ কাৰণে আমাৰ বৰ্ত্তমান যিমান শিক্ষক আছে তাৰ প্ৰায় তিনিগুণ শিক্ষকৰ প্ৰয়োজন হব। সেই কাৰণে প্ৰাথমিক শিক্ষা বাধ্যতা মূলক কৰাৰ আগতে চৰকাৰে চেষ্টা কৰিছে যাতে যথেষ্ট সংখ্যক শিক্ষক তৈয়াৰ কৰি লব পৰা যায়। যিমান সোনকালে শিক্ষক তৈয়াৰ কৰি লব পৰা যাব সিমান সোনকালে প্ৰাথমিক শিক্ষা বাধ্যতামূলক কৰিব বুলি চৰকাৰে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে। এই সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাৰ লগে লগে চৰকাৰে আশা কৰে যে যিবিলাক অনুন্নত ঠাই আৰু যিবিলাক পিচ পৰা জাতি আছে সেই বিলাকৰ মাজত যথেষ্টভাৱে শিক্ষাৰ প্ৰচাৰ হব আৰু সেই উদ্দেশ্যে শ্ৰীযুত শৰ্মা ডাঙৰীয়াই উল্লেখ কৰিছে যে চৰকাৰে ইতিমধ্যে এই বছৰতে ৬৩০ খন প্ৰাথমিক স্কুল গ্ৰহণ কৰিছে। এই স্কুল বিলাক যি নীতিৰে লোৱা হৈছে সেই নীতি হৈছে Tribal Area

বা Scheduled Caste Area বা যিবিলাক Ex-Tea Garden Area আছে সেই বিলাক Area ৰ Venture প্ৰাইমাৰী স্কুল বিলাক চৰকাৰে হাতত লোৱা। তাৰ বাহিৰেও গভৰ্ণমেণ্টে বিবেচনা কৰি পাইছে যে শিৱসাগৰ জিলাৰ মাজুলী অঞ্চল শিক্ষা বিষয়ত একেবাৰে পিচপৰা। কি শিক্ষা বিষয়ত কি অহা যোৱা কৰাৰ সুবিধাত সকলোতে মাজুলী অঞ্চল পিচপৰা। মাজুলী যাতে শিক্ষা বিষয়ত আগ বাঢ়িব পাৰে সেই কাৰণে মাজুলীৰ সকলোবিলাক Venture প্ৰাইমাৰী স্কুল গভৰ্ণমেণ্টে হাতত লৈছে। তাৰ পিচত হিচাব কৰি দেখা গৈছে যে প্ৰায় ১,১০৭ খন Venture প্ৰাইমাৰী স্কুল এতিয়াও গভৰ্ণমেণ্টৰ মঞ্জুৰী নোপোৱা অৱস্থাত আছে। এই ১,১০৭ খন স্কুলৰ ভিতৰত গোৱালপাৰাত ১২৪ খন, ধুবুৰীত ১০৩ খন, বৰপেতাত ৫৮ খন, গুৱাহাটীত ১৯২ খন.....

Srijut SIDDHINATH SARMA : গুৱাহাটীত ২৫৬ খন হব লাগে।

Srijut MAHENDRA MOHAN CHAUDHURY (Parliamentary Secretary) : আমি যি সংখ্যা পাইছো, সেইটোহে কৈছো। তেজপুৰত ৪৭ খন, মঙ্গলদৈত ৪০ খন, নগাঁৱত ১৩৬ খন, নৰ্থ লক্ষীমপুৰত ৫৬ খন, ডিব্ৰুগড়ত ৮০ খন, যোৰহাটত ১৩০ খন, শিৱসাগৰত ৮৪ খন, গোলাঘাটত ৩০ খন, কৰিমগঞ্জত ২ খন, শিলচৰত ২১ খন, আৰু হাইলাকান্দিত ৪ খন— মুঠ এই ১,১০৭ খন স্কুল এতিয়াও চৰকাৰৰ মঞ্জুৰী নোহোৱা অৱস্থাত আছে। মই আগেয়ে কৈছো যে চৰকাৰৰ ইচ্ছা আমাৰ দেশত শিক্ষা বাধ্যতামূলক কৰি নিৰক্ষৰতা দূৰ কৰি সকলো জাতি বা সম্প্ৰদায়কে উন্নত কৰিব লব। সেই উদ্দেশ্যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি নিৰ্দেশ দিছে সেই নিৰ্দেশ হৈছে যে প্ৰত্যেক এশ জন লৰাৰ নিমিত্তে একোখন স্কুল হব আৰু প্ৰত্যেক স্কুলত তিনিজন শিক্ষকৰ আৱশ্যক হব। সেই বকমে চেষ্টা আমাৰ গভৰ্ণমেণ্টৰ ফালৰ পৰা হৈ আছে। যদি সকলো ৰাইজে আৰু পৰিষদৰ সকলো সভাই এই কামত আশানুকূপ সহযোগীতা কৰে তেনেহলে আমি নিশ্চয় সোনকালে এই বিষয়ত কৃতকাৰ্য হব পাৰিম আৰু ১০ বছৰলৈ অপেক্ষা নকৰি তাৰ বহুত আগতে আমি এই কাৰ্য্যত সফলতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হম। চৰকাৰে যি নীতি অনুসৰণ কৰিছে সেই নীতি শ্ৰীযুত শৰ্মা ডাঙৰীয়াই দাঙি ধৰা প্ৰস্তাৱৰ নীতিৰ ভিতৰতে পৰে। সেই কাৰণে এই প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰাত চৰকাৰৰ কোনো অসুবিধা নাই আৰু চৰকাৰে এই প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰিছে।

Srijut RAJENDRA NATH BARUA : মই শুধিব খোজো যে এই ১,১০৭ খন স্কুল লোৱা হব নে নহয়? এই কেইখন স্কুল লোৱা কথাটোও গ্ৰহণ কৰিছেনে?

Srijut MAHENDRA MOHAN CHAUDHURY (Parliamentary Secretary) : প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰাৰ যি অৰ্থ সেইটো চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে।

The Hon'ble the SPEAKER : I put the Resolution as a question :

The question is :

“That this Assembly is of opinion that the Government of Assam do take immediate steps for ascertaining the number of deserving Venture Primary Schools in the rural areas in the Province and sanction the necessary financial year before the actual introduction of compulsory primary education and that necessary funds for the purpose be provided with later on”.

The question was adopted.

Resolution re-opening of Agricultural Farms within the Flood-affected areas of the Province

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that with a view to help the flood-affected people of the Province to supplement their meagre earnings, this Assembly is of opinion that the Government of Assam do open Agricultural Farms on experimental basis in suitable localities within the flood-affected areas and to start growing various kinds of food-crops and money-crops suitable to the localities on the subsidence of and prior to floods, so as to educate the villagers and to induce them to take to such cultivation.

মাননীয় সভাপতি মহোদয়, আজি কেইবছৰ মানৰ পৰা আমাৰ প্ৰদেশত, বানপানীয়ে কিমান উপদ্ৰৱ কৰিব লাগিছে তাক আমি সকলোৱেই জানো। কৰলৈ গলে বানপানী আমাৰ প্ৰদেশৰ বহুঠাইত এটা বছৰেকীয়া ঘটনা হৈ পৰিছে আৰু তাৰ ফলত আমাৰ দেশত হাজাৰ হাজাৰ ভাই-ভনী যে জুকলা আৰু অত্যন্ত শোকলগ্না অৱস্থাত পৰিছে, তাক কোনেও নেদেখাকৈ থকা নাই। ইয়াৰ কাৰণে চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা সাহায্য দিওঁতে যে বছৰি লাখ লাখ টকা ব্যয় হয় তাকো আমি দেখিছো। কিন্তু সেই সাহায্যৰ পৰা প্ৰকৃততে বানপানীৰ দ্বাৰা প্ৰপীড়িত ৰাইজে যৎসামান্য উপকাৰ পালেও তাৰ পৰা স্থায়ী উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কেই মোন মান ধান বা চাউল নাইবা সামান্য কৃষিক্ষেত্ৰ উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কেই মোন মান ধান বা চাউল নাইবা সামান্য কৃষিক্ষেত্ৰ উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কেই মোন মান ধান বা চাউল নাইবা সামান্য কৃষিক্ষেত্ৰ উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কেই মোন মান ধান বা চাউল নাইবা সামান্য কৃষিক্ষেত্ৰ উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কেই মোন মান ধান বা চাউল নাইবা সামান্য কৃষিক্ষেত্ৰ উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কেই মোন মান ধান বা চাউল নাইবা সামান্য কৃষিক্ষেত্ৰ উপকাৰ হৈছে বুলি কব নোৱাৰি।

আমি সকলোৱে দেখিছো যে অসমীয়া খেতিয়ক সকলে কুসংস্কাৰৰ কাৰণেই হওক বা অজ্ঞতাৰ কাৰণেই হওক, নাইবা উদগনিৰ অভাৱতেই হওক, ভাতৰ কাৰণে আহুধান, বাওধান বা শালিধানৰ বাহিৰে আন খেতি হাত দিবলৈ ইচ্ছা নকৰে আৰু ধানৰ বাহিৰে আন খেতিৰ দ্বাৰা ধন উপাৰ্জন কৰি তাৰ দ্বাৰা ভাত মুঠিৰ দিহা কৰিবলৈ শিকা নাই। বানপানীৰ মাজলৈ গৈ মই দেখিছো তেওঁবিলাকে আহুধান বা বাওধানৰ খেতিৰ ওপৰতহে ঘাইকৈ নিৰ্ভৰ কৰি বহি থাকে। যদিহে বান পানীয়ে সেই আহুধান বা বাওধান নষ্ট কৰে, তেন্তে তেওঁলোক মহা বিপন্ন পৰে আৰু গভৰ্ণমেণ্টৰ ওচৰত হাত পাতিবলৈ বাধ্য হয়। ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ উপায় চিন্তা কৰা উচিত।

মোৰ মনেৰে বানপানীৰ মাজত থকা লোক সকলক অকল আহু আৰু বাওৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি শালি, বৰো, দোমহীয়া প্ৰভৃতি ধানৰ খেতি কৰিবলৈ শিকাৰ লাগিব আৰু ভাতৰ কাৰণে অকল ধানৰ খেতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি মৰাপাট, তিচি, আদি ধন ঘটাব পৰা খেতি হাত দিবলৈ উদগনি দিব লাগিব। আৰু ধানৰ বাহিৰে আন খেতি কৰিও যে মানুহৰ ভাত মোকোলাৰ পাৰে এই কথা সুন্দৰকৈ বুজাব লাগিব। কিন্তু মুখৰ উপদেশত এই উদ্দেশ্য সিদ্ধি হোৱা টান। এই সকল লোকে নিজ চকুৰে এনেবোৰ নতুন খেতিৰ উপকাৰিতা নেদেখিলে অকল বুজনিত এনে খেতি হাত দিব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি। যেতিয়া নিজ চকুৰে দেখি এইবোৰ নতুন নতুন খেতিৰ উপকাৰিতা তেওঁলোকে বুজিব তেতিয়া নিশ্চয় তেওঁলোকে এনেবোৰ খেতি হাত দিব।

সেই কাৰণে মই এই প্ৰস্তাৱৰ দ্বাৰা কব খুজিছোঁ যে যিবিলাক ঠাইত বছৰে বছৰে বানপানীয়ে উপদ্ৰৱ কৰি আহিছে তেনেকুৱা ঠাইত গভৰ্ণমেণ্টে অস্থায়ী ভাবে খেতি কৰাৰ কাৰণে কেতবোৰ কেন্দ্ৰ খুলিব লাগে আৰু মাটিৰ যোগ্যতা অনুসাৰে তাত খেতি কৰিব লাগে। ক'ত কি ধানৰ খেতি হয়, বৰো, দুমাহী আদি ধানৰ খেতি ক'ত হব পাৰে, মৰাপাট, সৰিয়হ, তিচি, চীনা বাদাম, মিঠাআলু, আদি কেনে ঠাইত কেনেদৰে কৰিলে ভাল দৰে হয় তাক হাতে কলমে দেখুৱাব লগা হৈছে। মোৰ বিশ্বাস যদিহে চৰকাৰী কৃষি বিভাগে স্থানীয় মানুহৰ সাহায্যে উপযুক্ত ঠাইত অস্থায়ী ভাবে এই বিলাক খেতি কৰি তাৰ উপকাৰিতা আমাৰ গাঁৱলীয়া মানুহক দেখুৱাব পাৰে, তেনেহলে আমাৰ মানুহে এই বিলাক খেতি নিশ্চয় হাতত লব আৰু তেনে খেতি কৰি যথেষ্ট ধন উপাৰ্জন কৰি ধান চাউল কিনি খায়ো সুখেৰে দিন কটাব পাৰিব। আৰু বানপানীৰ উৎপাতে তেওঁলোকক জুকলা কৰিব নোৱাৰিব আৰু চৰকাৰী সাহায্য ভিক্ষাবো আৱশ্যক নথকা হব।

এই উদ্দেশ্যে মই গভৰ্ণমেণ্টক অনুৰোধ কৰিছোঁ তেওঁ বিলাকে যেন বানপানীয়ে পোৱা ঠাইত কিছুমান কেন্দ্ৰত অস্থায়ী ভাবে কৃষিৰ পাম খুলি যি ঠাইত যি খেতি ভাল দৰে হব পাৰে তাত তেনে খেতি প্ৰচলন কৰি বানপানী প্ৰপীড়িত দুৰ্ভাগীয়া ভাই ভনী সকলক স্বাৱলম্বী হবলৈ পথ দেখুৱাব আৰু তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক স্বাধীন ভাবে জীৱিকা নিবৰ্বাহ কৰিবলৈ সক্ষম কৰি তুলিব। মই আশা কৰো গভৰ্ণমেণ্টে এই প্ৰস্তাৱ সহনভূতিৰে চাব আৰু মাননীয় সদস্য সকলেও সমৰ্থন কৰিব।

The Hon'ble the SPEAKER: Resolution moved :

“That with a view to help the flood-affected people of the Province to supplement their meagre earnings, this Assembly is of opinion that the Government of Assam do open Agricultural Farms on experimental basis in suitable localities within the flood-affected areas and to start growing various kinds of food-crops and money-crops suitable to the localities on the subsidence of and prior to floods, so as to educate the villagers and to induce them to take to such cultivations ”

The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR: Mr. Speaker, Sir, I cannot but appreciate the human sympathy which has actuated Mr. Talukdar to bring this Resolution.

Sir, we have seen with great pain how year after year flood has been reducing the whole country to utmost poverty and our people have become poorer and poorer. Flood has become an annual visitation in most of the areas. Sometime it comes in not very destructive form but in other times it comes with devastating effect. This year, Sir, we have seen that on account of the rise of the Brahmaputra the low lying areas on both sides were very heavily affected. The result is that most of our people on the banks lost their Ahu crops, seedlings of the Sail crops and they have been reduced to utmost poverty. Government feel the necessity of finding out some means to ameliorate the conditions of these flood-affected people. They have given their thoughts in that direction. But, Sir, the problem is not very easy. The extent and area that are affected by flood every year is not small.

Sir, most of the hon. Members of this House are aware that Government have taken up schemes to establish district farms. Of course, the idea behind is not just the purpose which Mr. Talukdar wants but it is expected that these farms will deal with the matter in such a manner that the needs of the flood-affected areas are met, that is to teach them how to grow various crops in order to compensate the loss that flood makes them to incur. We have already established one farm in Golokganj in the Goalpara district. We have another farm at Dalgaoon in the Mangaldoi Subdivision and

recently we have selected two sites one at Raha and the other at Kathiatoli in the Nowgong district. The Raha Farm has been planned to be a site for growing seeds for *boro* and *bow* paddy. That farm, Sir, when it is established will not only supply improved seeds to the flood-affected people but to other people also, and experiment can be carried out there so that the cultivators in surrounding villages may know how to grow their own crops. That scheme is originally meant not to show experiments in other kinds of crop but, I think, it would be sufficient for all the districts of Assam Valley at least to teach them how to grow *boro* paddy specially in the areas which go under water during summer by occurrence of flood. In the same farm we have contemplated to show the experiment in *bow* paddy as well. I wish, Sir, Mr. Talukdar had been a bit definite in his suggestions. He has not said about the kind of crops that can be grown by flood-affected people. At present, we find so far as paddy is concerned that *boro* crop can be grown in the flood-affected areas which are submerged in summer. This crop can be sown in November and can be collected in March or April. *Bow* paddy can be grown in low lying areas where the flood-water rises to even over 5 or 6 feet. So, Sir, if this farm can be established and experiments can be carried on successfully the needs of the flood-affected areas can be met. In the Kathiatoli Farm, Sir, we have contemplated to grow various other crops, such as, wheat, ground-nut, mustard-seeds and others. We will show how these crops can be grown in improved methods, how they can be grown by people in areas which are overtaken by flood and in the areas in which other crops cannot be grown. In his Resolution, Sir, he has not specified the areas where the establishment of such farms is necessary. Therefore I wish him to name the areas so that they can be examined to see whether there is possibility of establishing such farms which the hon. Mover wants. Sir, Government have already selected sites for establishing two farms, and if we can extend the sphere of activities of these farms to cover the aims of the farms that the hon. Mover has in contemplation, I think his requirement will be met. We have also to examine the directions suggested by the hon. Mover to see how far the flood-affected people can be helped. Government have already undertaken measures to introduce new crops and to show improved methods of cultivation. In that direction if we intensify our activities I think the requirement of Mr. Talukdar will be met.

Under these consideration I hope Mr. Talukdar will please withdraw his Resolution and allow Government some time to make experiment in their farms to see how far these things can be done.

The Hon'ble the SPEAKER: In view of the statement made by the Hon'ble Minister what does the hon. Mover want to do?

*Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: I want some clarification of the statement made by the Hon'ble Minister, and after that alone I can decide whether I can withdraw my Resolution.

Maulavi Md. ABUL KASHEM: Sir, that will be an injustice to us if we are not given a chance to discuss on the Resolution once it has been placed before the House.

The hon. Mover has spoken about all the flood-affected areas in Assam, but the Hon'ble Minister wants to satisfy the Hon. mover by starting one farm to his selected place—there are many flood-affected areas in the Province—South Bank of the Dhubri Subdivision is yearly affected by flood. I have brought

this matter to the notice of the Hon'ble Minister for times without number but to no effect. Sir, Dhubri is one of the worst affected areas and yet he did not take any step to improve the lot of the cultivators of that area. I also pointed out to him that the Agricultural officer who is in charge of this District is rather apathetic towards the flood-affected people of that side and so there is an urgent need of such a Resolution being passed by this Assembly. I therefore request the hon. Mover of the Resolution to insist on this motion being passed so that the cases of all the flood affected areas can be taken into consideration.

Srijut NILMANI PHOOKAN: মাননীয় সভাপতি ডাঙৰীয়া, এই প্ৰস্তাৱ সহক্ৰে মোৰ একেধাৰ কথা কব লগা আছে। তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱটোত শব্দৰ অলপ গোলমাল আছে যেন লাগিছে। প্ৰস্তাৱত লিখিছে “Agricultural Farms on experimental basis”, কিন্তু কওঁতে তেখেতে অথ কৰিছে এইটো যে যিবিলাক ঠাইত বানপানীয়ে মানুহক সদায় উপদ্ৰৱ কৰি আছে সেই বিলাক ঠাইত বানপানীক যেতিয়া গৱণমণ্টেও কোনো বকমে বাধা দিব পৰা নাই—বৰ্ত্তমানে বজা কেনিউটো নাই কবলৈ,—তেনেস্থলত বানপানীৰ উপদ্ৰৱৰ পৰা ৰাইজক সৰুৱাবৰ নিমিত্তে কি উপায় অবলম্বন কৰিলে, কি কি খেতি কোন কোন সময়ত কৰিলে অন্ততঃ কিছুদূৰ মানুহে সকাহ পাব পাৰে তেনে উপায় অবলম্বন কৰিবলৈ তেখেতে প্ৰস্তাৱ দিছে আৰু এই প্ৰস্তাৱ কাৰ্য্যকৰী কৰি তুলিবৰ ব্যৱস্থা গৱণমণ্টেৰ হাতত আছে বুলি বিশ্বাস কৰো। মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে গোলোক-গঞ্জ, কঠিয়াতলী আৰু বহাত experiment কৰিছে—অৱশ্যে সেইটো বেয়া হৈছে বুলি কব নোৱাৰো। কিন্তু তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ যি উদ্দেশ্য, তাৰ লগত তেখেতে যি experiment'ৰ কথা কৈছে সি খাপ নাখায়। কঠিয়াতলীত কোন কোন সময়ত কি ধান হয় তাক পৰীক্ষা কৰি যি সিদ্ধান্ত পোৱা হব, তাক কমলাবাৰীৰ মানুহে বা মাজুলীৰ মানুহে চাই আহি খেতি কৰিবলৈ নিশিকৈ। মোৰ নিজৰ যি অভিজ্ঞতা হৈছে তাৰে মাজুলীৰ কথা কব পাৰোঁ। ১০ দিন বাতিপুৱা ১০ বজাৰ পৰা গধূলি ৬ বজালৈকে নাৰ'ৰ ওপৰত আছিলো—পানীত নমা নাছিলো, কিয়নো খেতি থকা ঠাইতো এক-কাল পানী, সেই কাৰণে নামিব নোৱাৰিলো। তাত বাওধান দুই-এডবা মানুহে দিছে আৰু সেইখিনি অলপ ভালে থকা দেখিলো। মই তাৰ মানুহক সুধিলো যে বাওধান যদি ভাল হয় তেন্তে আহুধানৰ খেতি নকৰি বাওধান দিলেই দেখোন ভাল হয়। তেতিয়া তেওঁবিলাকে কলে যে—তাতো বিপদ আছে। বাও দিবলৈ গলে সেই পথাৰত মাহ, সৰিয়হ দিবলৈ দেবী হয় সেই বাবে বাওধান দিবলৈ মাজুলীত মানুহে টান পায়। তেওঁবিলাকে কয় যে এতিয়া আপোনালোকে এনেকুৱা এটা উপায় উলিয়াওক যাতে এইবিলাক বিপদৰ পৰা আমি তৰিব পাৰো। চৰকাৰি কৃষিবিভাগে কেনেকুৱা খেতি কৰিলে বা কেনেকুৱা বস্তু দিলে আমি অলপমান বক্ষা পাম তাৰে দৃষ্টান্ত দেখুৱাই দিয়ক। আমি দুখীয়া মানুহ—একো আওতাও নাপাও—কিবা দিলেও নষ্ট হৈ যায়। আলু আনে কিন্তু ককিলামুখতে আলু পচি নষ্ট হৈ যায়। জাহাজ এখন আছে হয়—সিও মাক্ৰাতা দিনবে ভগা জাহাজ; তাতো সময় নষ্ট হয়।...

The Hon'ble the SPEAKER: আৰু কিমান সময় ল'ব ?

Srijut NILMANI PHOOKAN: আৰু ৫ মিনিট সময় লাগিব।

The Hon'ble the SPEAKER: তেনেহলে launchৰ পিচত কব।

Statement regarding time for submitting the amendment (to the Assam Prohibition (Second Amendments) Bill, 1948,

The Hon'ble the SPEAKER: Before the house is adjourned for lunch I would like to make a Statement.

I want to bring to the notice of the House that notice of Amendments to the Assam Opium Prohibition (Second Amendment) Bill, 1948, brought forward

by Srijut Dandeswar Hazarika should reach the Assembly Department on or before the 21st September, 1948.

Adjournment

The Assembly was then adjourned for lunch till 1 P.M.

After Lunch

Resolution re Opening of Agricultural Farms within the flood-affected areas of the Province—(Continued)

The Hon'ble the SPEAKER: Yes, Mr. Phookan, may speak.

Srijut NILMANI PHOOKAN: সভাপতি ডাঙৰীয়া, মোৰ কথাখিনি আলুগুটিৰে সৈতে ভগা জাহাজত থৈ গৈছিলো।

তাৰ পিছত মোৰ কবলগীয়া কথা এই যে মাজুলীত দেখিবলৈ পালো 'প্ৰত্যেকখন গাঁৱতে যতে বৈছিলো শতকৰা ৭৫ জন গাঁৱৰ মানুহে এই বানপানীৰ উৎপাতৰ পৰা বক্ষা পাবৰ নিমিত্তে মাটিবাৰী লাগে বুলি খাই মাৰিছে। তেওঁলোকে বানপানী থকা ঠাইত কি উপায়ে খেতি কৰি তৰিব পাৰিব সেই কথা কোনোবাকমে ভাবিব পৰা নাই। ভাবিব নোৱাৰৰ কাৰণো আছে। অন্যান্য দেশত সাধাৰণ খেতিয়কৰ উন্নতি কৰে যেতিয়া সেইদেশৰ গৱৰ্ণমেণ্টে উন্নত প্ৰণালীৰ সাজ সজুলী দিব পৰা হৈছে, তেনেস্থলত আমাৰ দেশত এই সিদিনাখন ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্টৰ পৰাহে বাইজে, দেশৰ নেতাসকলে, আৰু গৱৰ্ণমেণ্টেও কথাটো ভাবিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। মাজুলী সম্পৰ্কে মোৰ হাতত কেবা বছৰৰ আগৰ এটা figure আছে। ১৯৪৩-৪৪ চনত বাওধানৰ খেতি হৈছিল ৫৯২৩ একবত, শালি ৫৪৫৩ একবত, আছ ১৯০৪৬ একবত, আলু ৭৬৮ একবত, কুঁহিয়াৰ ৭৩৭ একবত আৰু মৰাপাট ১০৬ একবত। এতিয়া কথাটো দৰ্শক ভাবি চোৱা উচিত...।

The Hon'ble the SPEAKER: I must remind the hon. Member that he must keep himself within the time limit. He has taken already more than 10 minutes.

Srijut NILMANI PHOOKAN: I would request you, Sir, to give me another 5 minutes.

Srijut GAURIKANTA TALUKDER: We have got ample time.

The Hon'ble the SPEAKER: I shall allow Mr. Phookan up to 1-10 P.M. Does the hon. Member want to finish it in 5 minutes time?

Srijut NILMANI PHOOKAN: Yes, Sir, ইমান খিনি যত বাওধান, শালিধান, আছধান হয়, প্ৰত্যেক বছৰে বানপানীত ইয়াৰ আধা-আধি নষ্ট হয় আৰু কোনো বকমে লাক-লাকপাকৈ আগৰ প্ৰণালীৰে তাৰ মানুহে চলাই আহিছে। এইবাৰ গৱৰ্ণমেণ্টে অলপ ভাবিছে যে জাৰকালিৰ খেতি কৰিবলৈ দিলে মানুহবিলাক হয়তো অলপমান বক্ষা পাব পাৰে। এইবাৰ বানপানীৰ পৰা তত নাপাই সকলো বাইজে মিলি ১০ হাজাৰ মোণ আলু লাগে বুলি প্ৰধান মন্ত্ৰী বৰদলৈ ডাঙৰীয়াক ধৰিছিল। তেখেতে ১০ হাজাৰ মোণ আলু পঠিয়াম বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল। এতিয়া ১৫ চেপ্তেম্বৰ পালেহি বোম্বকৰো ইতিমধ্যে আলু পালেগৈ। মাজুলীৰ মানুহে য' ধানৰ খেতিও অলপ কৰে। তেওঁবিলাকে ধৰিছে যে ৫,০০০ হাজাৰ মোণ য' ধান আনি দিলেও তেওঁলোকে সেই খেতি কৰিবলৈ বাজী আছে। যদিহে ১০ হাজাৰ বা ৫ হাজাৰ মোণ আলু বা য' ধান আনি দিবলগীয়া হয় তেনেহলে নিশ্চয় গৱৰ্ণমেণ্টৰ সহায় নহলে তেওঁবিলাকে খেতি কৰিব নোৱাৰিব আৰু আধানাজিহে হব আৰু পিছত তাৰ দাম

তোলাবো মঞ্চল হে হব। সেই কাৰণে মই কওঁ যে কৃষি বিভাগ, গাওঁ সংগঠন বিভাগ আৰু খাদ্য মন্ত্ৰী তেখেতসকলে একেলগে গোটখাই এটা সূচিস্থিত পৰিকল্পনা কৰি এই বছৰত বানপানীয়ে অপকাৰ কৰা মানুহবিলাকক জাৰৰ খেতি কৰিবলৈ এটা দিহা দিব লাগে। বোধকৰো তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াবো এইটোৱেই কথা। মই মাজুলীৰ উদাহৰণ দিছো সেইদৰেই বক্ষীয়া, নলবাৰী আদিবো অৱস্থা হব। য'ত ৭০০ মোণ আলুগুটি দিছে তাৰ ঠাইত ১০ হাজাৰ মোণ আলুগুটি দিলেও কৃষি বিভাগৰ সহায় নহলে কেতিয়াও একো কৰিব নোৱাৰে।

মোৰ বোধেৰে গভৰ্ণমেণ্টে নিজে কোনো কোনো ঠাইত ১০০ বা ৫০ মোণ আলুগুটি বা য' ধান দি দেখুৱাব লাগিব অৱশ্যে সেইখিনি গভৰ্ণমেণ্টৰ বস্ত হ'ব তেতিয়াহে তেখেতসকলে যি প্ৰণালীৰে খেতি কৰিছে সেই প্ৰণালীৰে খেতি কৰিবলৈ মানুহে আগ বাঢ়ি আহিব। তেখেতৰ প্ৰস্তাৱত কেৱল দেখুৱাবৰ নিমিত্তেই Farm কৰিবলৈ কোৱা নাই, গভৰ্ণমেণ্টে যদি অলপ বহল ভাবে নিজে খেতি কৰি দেখুৱায়, তেতিয়াহে মানুহে দেখি শিকিব। মানুহে সোনকালে দেখি শিকিব পাৰে কাগজে কলমে কেতিয়াও সিমান সোনকালে নোৱাৰে। যি ঠাইৰ মানুহে দুমাহী খেতিৰ কথা নুবুজে, সেই খেতি কৰিবলৈ সেই ঠাইৰ মানুহক কৃষি বিভাগে বুজাই দিব লাগিব। সেইটো দেখুৱাই দিবলৈ গাৱলীয়া মানুহ নালাগে আমিৱেই নাজানো—আমি শিক্ষিত মানুহবিলাকেও তাৰ আওতাও নাপাও। নাঙলৰ মুঠি ধৰিলে বৰুৱা ফুকনৰ জাতি গৈছিল, তেনেস্বলত এইবিলাক মানুহক কি শিকাম? কাজেই গভৰ্ণমেণ্টে এই বিষয়ে ভালকৈ বিবেচনা কৰি চাওক। আজি গভৰ্ণমেণ্টৰ আৰু ৰাইজৰ নেতা সকলৰ প্ৰধান কৰ্তব্য হৈছে বানপানী প্ৰপীড়িত মানুহবিলাকক কি বকমে এটা দিহা দিব পৰা যায়। মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে কিমান মাটি লাগে দিব। মাজুলীৰ অন্ততঃ ৩০ হেজাৰ মানুহক মাটি দিলে উঠি যাব। সেই হিচাপে গোৱালপাৰা, নগাঁও আদি ঠাইৰ বানপানী প্ৰপীড়িত মানুহেও মাটি-বাৰী বিচাৰিব। তেখেতে যিটো প্ৰস্তাৱ দিছে তাত স্থায়ী ভাবে কেনেকৈ relief বা সকাহ পাব সেইটো হে বিচাৰিছে। গিদিনা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি আশ্বাস দি আহিছে সেইবিলাক যেন সোনকালে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰা হয়। ইখন টেবুলৰ পৰা সিখন টেবুললৈ ফাইল নপঠিয়াই সোনকালে যেন প্ৰতিশ্ৰুতি মতে কাম কৰে। মই অনুবোধ কৰো তেখেতৰ প্ৰস্তাৱটো যেন এইভাবে গভৰ্ণমেণ্টে গ্ৰহণ কৰে। ✓

Srijut HARINARAYAN BARUA: মাননীয় সভাপতি ডাঙৰীয়া, তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱটো যে সময়োপযোগী হৈছে তাত সন্দেহ নাই; অৱশ্যে এই প্ৰস্তাৱটো কিমান দূৰ কৃতকাৰ্য্য হৈ উঠে, গভৰ্ণমেণ্টে কিমান দূৰ কৃতকাৰ্য্য কৰি তুলিব পাৰে, সেইটো গভৰ্ণমেণ্টৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। মই এই প্ৰস্তাৱ সম্পৰ্কে কেৱল এটা কথা ক'ব খুজিছো যে আমাৰ কৃষিবিভাগৰ মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে যে বানপানী প্ৰপীড়িত লোক সকলৰ সুবিধাৰ অৰ্থে আৰু সেই লোক সকলে যাতে বানপানী আহিলে কোনো প্ৰকাৰে খেতি কৰি কষ্টৰ পৰা বক্ষা পাব পাৰে সেই অৰ্থে আদৰ্শ মূলক Farm খুলিবলৈ গভৰ্ণমেণ্টে দিহা কৰিছে। তাৰে এখন বহাত আৰু আন এখন কঠিয়াতলীত খোলা হ'ব।

The Hon'ble the SPEAKER: হৈছে।

Srijut HARINARAYAN BARUA: নাই হোৱা, হ'ব। কঠিয়াতলী flood area নহয়। তাত Farm খুলিলে flood area ৰ মানুহৰ কিমান উপকাৰ হ'ব মই নাজানো। বহাৰ ঠাই ভোখবো মই নিজে দেখি আহিছো—সেই ঠাই ভোখৰ বহাত নহয়। সেই ঠাইক চহৰী মৌজাৰ গৰমাৰী পথাৰ বুলি কয়। যি অঞ্চলত গভৰ্ণমেণ্টে এনে আদৰ্শ মূলক Farm কৰিব খুজিছে সেই অঞ্চলৰ মানুহবিলাকে প্ৰায় ৭।৮ বছৰ একাদিক্ৰমে বানপানীত কষ্টভুগি আহিছে আৰু তেওঁবিলাকৰ খেতি নষ্ট হৈছে। যি ভোখৰ মাটিত গভৰ্ণমেণ্টে Farm কৰিব খুজিছে সেই মাটি ভোখৰত ২০।২৫ খন মান গাৱঁৰ মানুহে এমুঠি ধান উৎপন্ন কৰি কোনোমতে জীৱন

ধাৰণ কৰি আহিছে। মোৰ কথা হৈছে যে যদি গভৰ্ণমেণ্টে সেই মাটি ভোগৰ লয় তেনেহলে এই খেতিয়ক সকলক কি অৱস্থা হ'ব আৰু তাক নিৰাধাৰণ কৰিবৰ কাৰণে গভৰ্ণমেণ্টে কি ব্যৱস্থা কৰিছে? ইয়াৰ একাংশক য'ত গভৰ্ণমেণ্ট Farm খুলিব খুজিছে, ধলিবিলাক খুলি কৰ। সেই অংশ দ ঠাই আৰু সচৰাচৰ মানুহে তাত খেতি নকৰে। যি ঠাইত মানুহে খেতি কৰে সেই ঠাইৰ সবহ অংশ এই Farm ৰ ভিতৰত পৰি যাব। যি অঞ্চলত কেতিয়াও বান পানী হোৱা নাছিল সেই অঞ্চলতো এতিয়া বানপানী হৈছে কেবল Public Works Department ৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ অৱহেলাৰ কাৰণে। কাৰণ, বহাৰ পৰা চাপৰ মুখলৈ যিটো বাস্তা গৈছে, সেই বাস্তাটো আগেয়ে বহুত ওখ আছিল, কিন্তু এতিয়া সেই বাস্তাৰ প্ৰায় ১১ মাইল মান Public Works Department বিভাগে কোনো তত্ত্বাবধান নোলোৱাত লাহে লাহে চাপৰ হৈ গৈছে আৰু সেই কাৰনেই কলং, কপিলীৰ বানপানী আহিলেই সেই বাস্তা তল গৈ গোটেই অঞ্চল বুৰাই পেলায়।

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: আপোনাৰ ঘৰ নগাঁৱত নে কি?

Srijut HALADHAR BHUYAN: তেখেতৰ আচল ঘৰ নগাঁৱত যদিও তেখেতে যোৰহাটত এতিয়া আছে।

Srijut HARINARAYAN BARUA: কৃষিবিভাগে এই বিলাক মানুহক সুবিধা দিবৰ নিমিত্তে এতিয়ালৈকে কোনো ব্যৱস্থা হাতত লোৱা নাই। Public Works Department বিভাগে অলপ যত্ন কৰি এই বাস্তাটো ২-২½ ফুট তুলি দিলে যিটো অঞ্চলত বানপানী হয় বুলি কৃষিবিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে, সি কেতিয়াও বান পানীৰ অঞ্চল হৈ নাথাকে। মই মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ পৰা জানিব খুজিছো যে যিটো অঞ্চলত গভৰ্ণমেণ্টে আদৰ্শ Farm খুলিব খুজিছে, সেই অঞ্চলত খেতিয়কৰ যি মাটি আছে সেই মাটি যদি গভৰ্ণমেণ্টে লয় তেনেহলে সেই খেতিয়ক সকলক সুবিধা দিবৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা কৰিব খুজিছে?

(At this stage the Hon'ble Speaker vacated the Chair and the Deputy Speaker occupied it).

Srijut RAJENDRANATH BARUA: I rise to support the Resolution moved by my Friend, Srijut Gauri Kanta Talukdar. At the outset I wish to say that the proposal in this Resolution is to open certain experimental farms in the flood-affected areas so that people may get the benefit in those areas as to how best they can grow suitable crops before and after floods. I beg to say that this proposal would require extra officers. At present what we have learnt from the Ministry of Agriculture, Government of India, is that there are about six Agricultural Officers for every one million of population in India, whereas in England, which is not an agricultural country they have about 120 Agricultural Officers and in America they have, I think, four times for every million of population. So if we cannot increase our officers, it will be difficult to work effectively all these farms in the flood-affected areas. Therefore, my first contention is that we should increase our officers for establishing these experimental farms in those areas where people suffer from flood. We have heard from the Hon'ble Agriculture Minister that he has opened agricultural farms in certain areas. But I do not think the flood affected people can get benefit from those farms, because our people cannot go long distances to see what experiments are going on. It is essential that these experimental farms should be located nearabout those flood-affected areas. I do not say that it must be located exactly in the flood-affected area, but near about would be sufficient, I think, for the purpose of the Resolution.

Now there is another aspect of the matter. We all know that Government spent about 5 to 10 lakhs of rupees every year for relief of the flood

affected people We must try to raise their standard of living by augmenting their resources from various agricultural produce on improved methods. In that case I think Government need not have to spend every year huge amount of money on flood relief. The opening of the experimental farms will be a valuable source of lesson to the flood-affected people. Therefore I should suggest that the number of our Agriculture Officers should be increased and the farms should be located in those areas where the flood affected people might get benefit and learn what crops should be taken up in what period, because as my hon. Friend Mr. Phookan said, the people in our area do not know what is *dumahi*. In my part of the country they do not know what is *dumahi* and do not know when and where it is to be sown. So I suggest that these experiments should find place in those experimental agricultural farms and instead of spending lots of money for ordinary relief work such as distribution of rice and paddy, we can establish such experimental farms from which people will be benefited to a large extent. Then I think our purpose would be served and it is the contention of my hon. Friend, the Mover, that these agricultural farms should come into existence very soon and serve some useful purposes to the flood-affected people. With these few words I support the Resolution moved by my hon. Friend, Mr. Talukdar.

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : মাননীয়া সভানেত্রী মহোদয়া, বানপানী প্রপীড়িত বাইজব মঙ্গলৰ অৰ্থে তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই এই প্ৰস্তাৱটো দাঙি ধৰিছে। অৱশ্যে এই প্ৰস্তাৱত কোনেও আপত্তি তুলিব নোৱাৰে। কিন্তু এই প্ৰস্তাৱত এটা খুঁত বৈ গৈছে। প্ৰস্তাৱটোৰ প্ৰথম অংশত বানপানীত মানুহবিলাকে কেনেকৈ কষ্ট পাইছে আৰু তেওঁলোকৰ কি অভাৱ অভিযোগ হৈছে সেই কথাৰ আভাস আছে। দ্বিতীয় অংশত কেনেকৈ তেওঁলোকৰ সেই অভাৱ অভিযোগ মোচন কৰিব পৰা যায় তাৰ এটা দিহা দিছে। এই অংশত দিহা দিওঁতে পৰীক্ষামূলক ভাবে গৰ্ভৱমণ্টক কৃষি ক্ষেত্ৰ খুলিবলৈ কোৱা হৈছে আৰু সেই কৃষি ক্ষেত্ৰ যাতে বানপানী প্ৰপীড়িত অঞ্চলত হয় আৰু যাতে খাদ্য শস্য আৰু টকা পয়চাৰ কাৰণে উৎপন্ন কৰা শস্য উৎপন্ন কৰাৰ বন্দোবস্ত থাকে তাক কোৱা হৈছে। কিন্তু যি বিলাক অঞ্চলত বানপানী হয় সেই বিলাকত খাদ্য শস্য আৰু টকা পয়চা উপাৰ্জন কৰিব পৰা যায় তেনেকুৱা শস্য উৎপাদন কৰিলেই যে তেওঁবিলাকৰ সমস্যাৰ ওৰ পৰিব মোৰ মনে নধৰে। বৰ্ত্তমান অৱস্থাত য'ত বান পানী নহয় তাত কৃষি বিভাগে যি দৰে কাম কৰিছে; বানপানী হোৱা আৰু য'ত খেতিৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই তাত যে কৃষি বিভাগে ভালদৰে কাৰ্য্য চলাব পাৰিব, সেই বিষয়ে আমাৰ মনত যথেষ্ট সন্দেহ আছে। সেই কাৰণে এই প্ৰস্তাৱ কাৰ্য্যকৰী হব বুলি মই নাভাবো।

আজি যি অঞ্চলত বানপানীয়ে উৎপাত কৰিছে সেই অঞ্চলৰ মানুহৰ দুখ-দুৰ্গতিৰ, প্ৰতিকাৰ যে কৰা উচিত আৰু গৰ্ভৱমণ্টেও যে সেইভাবে যত্ন কৰা উচিত সেইটো সঁচা, কিন্তু মোৰ বিশ্বাস সেই যত্ন এই প্ৰস্তাৱত কোৱাৰ দৰে কৰিলে নহব। সেই অঞ্চলৰ মানুহ বিলাকক সাহায্য কৰিবলৈ আইন বকমে চেষ্টা কৰিব লাগিব। সেই অঞ্চলৰ পৰা মানুহ বিলাকক আঁতৰাই আনি আন ঠাইত বসতি কৰিবলৈ যদি মাটি দিয়া হয় তেন্তে স্থায়ী ভাবে এই সমস্যাৰ সমাধান হব। নহলে অস্থায়ী ভাবে এইদৰে সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ হলে, সমস্যাৰ সমাধান নহব, বৰং সমস্যা বাঢ়িহে যাব। এই খিনিতে মই গৰ্ভৱমণ্টক অনুৰোধ কৰো যে বানপানী প্ৰপীড়িত অঞ্চলত যাতে স্থায়ী ভাবে দুখ-দুৰ্গতি মোচনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে তেনেকুৱা ব্যৱস্থা কৰক। কিন্তু, এই প্ৰস্তাৱৰ দ্বাৰা বিশেষ কাৰ্য্য হব বুলি মই নাভাবো। সেই কাৰণে মই এই প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰিছো।

Srijut KARKA DALAY MIRI : মাননীয়া সভানেত্রী মহোদয়া, এই সম্বন্ধে ময়ো একেধাৰ কব খুজিছো। মাননীয়া তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাক মই সমৰ্থন কৰোঁ। মাননীয়া শ্ৰীযুত শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহই একেধাৰ কথা কৈছে যে টকা পালেই বানপানীত প্ৰপীড়িত মানুহ বিলাকৰ খোৱা লোৱাৰ সুবিধা হব সেইটো নহয়—এই কথা মই সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰো। বোধকৰো এনেকুৱা বহুত মানুহ আছে যি বিলাকে কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰে।

অনেক মানুহ আছে যি বিলাকে চাকৰি আদি কৰি টকা পয়চা উপাৰ্জন কৰে আৰু টকাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিয়েই তেওঁলোকে নিজৰ খোৱালোৱা বন্ধ যোগাৰ কৰে। বানপানীত প্ৰপীড়িত অঞ্চলৰ খেতিয়ক সকলে যদি কিছুমান ধান পায় আৰু তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ প্ৰস্তাৱত যি হিচাপে টকা পয়চা উপাৰ্জন কৰাৰ এটা আঁচনি দাঙি ধৰিছে সেই হিচাপে যদি তেওঁলোকে টকা পয়চা পায়, তেনেহলে তেওঁলোকে মোল অনাৰ ভিতৰত অন্ততঃ দহ-এঘাৰ অনা দুখ দুখ কৰিব পাৰিব। ইয়াকে কৈ মই তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিলো।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: মাননীয় সভানেত্ৰী মহোদয়, মই মাননীয় তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱ সৰ্বাস্তঃকৰণে সমৰ্থন কৰিবলৈ পিয় দিছোঁ। মই ভাবিছিলো যে শ্ৰীযুত কুকন ডাঙৰীয়াই মাজুলীৰ লগতে উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ কথাও কব, কাৰণ ৰাইজে তেখেতলৈকে সদায় চাই থাকে। কিন্তু সেইটো কোৱা হোৱা নাই। এইবাৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ বৰদলনিকে আৰম্ভ কৰি কেইবাটাও মৌজা যেনে চকুৱাখনা, তেলাহী, কমলাবৰীয়া, চলপুৰ আদি মৌজা বিলাক বানপানীয়ে প্ৰাণিত কৰিছিল। এই অঞ্চলৰ বিশেষকৈ বৰদলনী, গোহাই, তেলাহী মৌজাত যে কি দুখ-দুৰ্গতি হৈছিল তাক বোধকৰো নকলেও আপোনালোকে অনুমান কৰিব পাৰিব। অলপতে মই ইয়াতলৈ অহাৰ আগতে কেইবাটাও মৌজাৰ ৰাইজৰ মাজলৈ গৈ সিবিলাকৰ দুখ দুৰ্দ্দশা নিজ চকুৰে চাই আহিছোঁ। সেই বিলাক ঠাইত এতিয়াও পানী আছে। তাৰ কিছুমান মানুহে এসেৰ, আধা সেৰ চাউল মহাজনৰ পৰা ধাৰ কৰি আনি তিন দিনৰ মূৰত এসাজ খায়। তেওঁবিলাকে ৪।৫ গুণ ধান দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰি চাউল ধাবলৈ আনি কেতিয়াবা ৩।৪ দিনৰ মূৰত এসাজ ভাত খাইছে। এনেকুৱা অৱস্থাত সেই বিলাক মানুহৰ প্ৰকৃত সহায় কৰা হ'ব যদিহে গভৰ্ণমেণ্টে সেই অঞ্চলৰ ওচৰত বীতিমতে plan কৰি সেই বিলাক মানুহৰ ভিতৰে কিছুমান কৰ্মী নিয়োগ কৰি আদৰ্শ কৃষি ফাৰ্ম খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰে। তাকে কৰিলে এফালে ফাৰ্মৰ কাম হ'ব আৰু আন ফালে মানুহ বিলাক নিয়োগ কৰিলে তাৰ বাবে যি টকা পয়চা পাব তাৰ দ্বাৰা সেই মানুহ বিলাকৰ ভৰণ পোষণৰ সহায় হ'ব। উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ বানপানী প্ৰপীড়িত অঞ্চলৰ এখন ৰাজহুৱা সভাত এনেকুৱা এটা প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰি ৰাইজে গভৰ্ণমেণ্টৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। গভৰ্ণমেণ্টে সেই সম্পৰ্কে কিবা কৰিছেনে নাই মই ক'ব নোৱাৰো।

সোৱনশিৰি area ৰ ৮টা মৌজাৰ অধিকাংশ ৰাইজে আছ খেতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। কিন্তু এই বছৰ সেই আছ খেতি একেবাৰেই ধ্বংস হৈ গৈছে। তেওঁবিলাকক চৰকাৰে ঋণ দি বৰ্তাই ৰখা কিমান টান হ'ব সেইটো বোধকৰো চৰকাৰে নিজেই ভালকৈ বুজে। এনে অৱস্থাত অস্থায়ীভাৱে ফাৰ্ম খুলি ৰাইজক আদৰ্শ দেখুওৱাৰ লগে লগে ব'ত বাম ফচল হয় যেনে—সৰিয়হ, মাহ আদিৰ খেতিৰ দিন আহিছে—সেই বিলাক খেতি বানপানী প্ৰপীড়িত ৰাইজৰ হতুৱাই কৰাওক। ৰাইজক উপযুক্ত সঁচ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলে দুটা কাম হ'ব। এ হাতে দৈনিক কাম কৰি পয়চা উপাৰ্জন কৰি বৰ্তমান জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিব পাৰিব আৰু আন হাতে তেওঁলোকে বাম খেতি কৰিবলৈ শিকিব। গভৰ্ণমেণ্টে আংশিক কৃষি ঋণ মঞ্জুৰ কৰি তেওঁলোকৰ দ্বাৰা খেতি কৰাৰ পাৰে। আজিৰ দিনত যদি তেওঁলোকক ২০ টকাকৈও ঋণ দিয়া হয় তাৰে ১৫।১৬ টকা মোণৰ ধান কিম্বা কিমান দিন চলিব পাৰিব? সেই কাৰণে ফাৰ্ম খুলিলে এফালে ফাৰ্মৰ কাম হ'ব আৰু আন ফালে সেই মানুহ বিলাকৰ জীৱিকা নিৰ্ব্বাহৰ এটা উপায় হ'ব। সেই কাৰণে তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যি প্ৰস্তাৱ কৰিছে সেই প্ৰস্তাৱ মতে প্ৰত্যেক মৌজাতে যদি একোখন ফাৰ্ম খোলা হয় আৰু তাত বানপানী প্ৰপীড়িত ৰাইজক নিয়োগ কৰা হয়, মোৰ বিশ্বাস বহুত ৰাইজে তাত কাম কৰিবলৈ আহিব। মোৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা মই জানো যে ৰাইজৰ তৰফৰ পৰা ঋণ হৈছে—আলি বন্ধাইছে আৰু তেওঁ বিলাকে embankment and drainage ৰ কাম কৰি টকা পয়চা উপাৰ্জন কৰিছে। খাবলৈ নাপাই ল'ৰা ছোৱালীয়েও সেই বিলাকত কাম কৰিব লাগিছে। এনে অৱস্থাত যি ঠাই বান পানীয়ে ঢুকি পোৱা নাই তেনে ঠাইত প্ৰত্যেক মৌজাতে পতিত মাটিত যদি ৰাইজৰ দ্বাৰা অন্ততঃ একোখন ফাৰ্ম খুলিবৰ দিহা কৰা হয় তেনেহলে মই ভাবো যে বানপানী প্ৰপীড়িত ৰাইজক চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা এটা ডাঙৰ সহায় কৰা হ'ব। ইয়াকে কৈ মই তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিলো।

Srijut NILMANI PHOOKAN: I have a word by way of explanation, Madam. শ্রীযুত হাজৰীকা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে মই উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ নাম নললো। বানপানী প্ৰপীড়িত অঞ্চলৰ কথা কবলৈ গৈ মই মাজুলীৰ এটা দৃষ্টান্তহে দিছিলো। কিন্তু মাজুলীৰ নামো তেখেতৰ মুখত নোলোৱাত ময়ো দুখ পাইছো।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: মাননীয় সভানেত্ৰী মহোদয়া, আমাৰ পাৰ্টিৰ পৰা বিশেষ কোনো বক্তৃতা নোহোৱাৰ কাৰণে ময়েই একেধাৰ কথা কবলৈ আগ বাঢ়িছো। প্ৰথমতে মই তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰো। দ্বিতীয়তে যি সকলে তেখেতৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছে তেখেত সকলক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাওঁ আৰু মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াকে আদি কৰি যি সকলে তেখেতৰ প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰিছে তেখেত সকলৰ বিৰোধিতা কৰোঁ। মই আশা কৰোঁ এই প্ৰস্তাৱ গৃহীত হব।

বানপানীত ফুৰা আৰু কাম কৰা মোৰ অভ্যাস আৰু অভিজ্ঞতা আছে। ১৯৪৬ চনত শিৱসাগৰত যি বানপানী হৈছিল সেই সময়ত কাম কৰি মানুহৰ দুখ-দুৰ্দ্দশা মই নিজে দেখিছোঁ। ১৯৪৭ চনৰ জুলাই মাহত শিৱসাগৰ, নাজিৰা, ডিব্ৰুগড় আদিত বান পানীয়ে মানুহক কিমান কষ্ট দিছিল তাক মই নিজে দেখিছিলো আৰু প্ৰতিকাৰৰ নিমিত্তে গভৰ্ণমেণ্টলৈ এখন ৰিপোৰ্ট পঠিয়াইছিলো। অৱশ্যে গভৰ্ণমেণ্টে সেই বিষয়ে কি কৰিলে কব নোৱাৰোঁ।

বানপানী হলে বস্ত্ৰৰ নাটনি হয় আৰু নাটনি বস্ত্ৰৰ দাম কেনেকৈ বাঢ়ে তাক সকলোৱে জানে। এইবাৰ বানপানীত যেতিয়া বস্ত্ৰৰ দাম বাঢ়ে, ঠিক সেই সময়তে decontrol কৰা হ'ল। তাৰ আগতে ধানৰ মোৰ্ণে ৮ টকা আছিল। কিন্তু decontrol হোৱাৰ লগে লগে মানুহৰ দুৰ্দ্দশাৰ সীমা নোহোৱা হ'ল। আমি চাউল টকাত ১৩ সেৰ—১৩ সেৰ কৈও কিনি খাইছো। এই বিষয়ে বিশেষকৈ আৰু কবৰ দৰকাৰ নাই। আগৰ বক্তা সকলে যি খিনি কথা কৈ গৈছে তাক দুনাই মই নকও। মাত্ৰ ইয়াকে কব খোজোঁ যে যি সকল সভা ইয়াত উপস্থিত আছে তেখেত সকলে যেন এই প্ৰস্তাৱটো গ্ৰহণ কৰে। যদি কোনোৱে ইয়াৰ বিৰোধিতা কৰে তেনেহলে তেওঁলোকৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈ মই সন্মত। প্ৰত্যেক মৌজাতে যদি ফাৰ্ম দিয়া হয়, মোৰ বিশ্বাস মানুহৰ এনেকুৱা দুখ-কষ্ট নহ'ব, যি দুখ কষ্ট আমি ইমান দিনে দেখি আহিছোঁ। ইয়াকে কৈ মই তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰোঁ। আৰু মই তেখেতক অনুৰোধ কৰোঁ যেন জান গলেও তেখেতে যেন এই প্ৰস্তাৱটো উঠাই নলয়।

Srijut HALADHAR BHUYAN: মাননীয় সভানেত্ৰী মহোদয়া, এই প্ৰস্তাৱটো যি আকাৰে আছে সেই আকাৰে গ্ৰহণ কৰিলে যে বানপানীৰ পৰা হোৱা দুখ-দুৰ্দ্দশা নাই-কিয়া হ'ব সেইটো মোৰ মনে নধৰে। কাৰণ যি সকলে বানপানীৰ মাজত ফুৰিছে আৰু বানপানী প্ৰপীড়িত অঞ্চলৰ যি সকলৰ অভিজ্ঞতা আছে সেই সকলে ভালকৈ জানে যে বানপানী হোৱা সময়ত মানুহবিলাকে এনেয়ে বহি থাকিবলৈ বাধ্য হয়। Experimental Farm কৰিলে যে বানপানীত দুৰ্দ্দশাগ্ৰস্ত হোৱা মানুহবিলাকৰ অভাৱ অভিযোগ নাইকিয়া হ'ব সেইটো একেধাৰে মিছা। কাৰণ প্ৰায়েই জুন মাহতেই বান পানী আহে। আৰু জুনত অহা বানপানীৰ প্ৰলাপ এই চেপ্টেম্বৰ মাহলৈকে চলিয়েই আছে। এই সময়ত যি বিলাক মানুহৰ পথাৰ তল যায় সেই বিলাক মানুহ অলস হৈ বহি থাকে। এই forced idleness গুচাবৰ নিমিত্তে এই বিলাক মানুহক হাতে কামে বয়ন, সুতাকটা (weaving) বা অন্যান্য মিস্ত্ৰিৰ কাম, পাচি, খৰাহী ইত্যাদি সজা শিক্ষা দিবৰ সুবিধা কৰিব নোৱাৰিলে বিশেষ একো উপকাৰ নহ'ব বুলি মই বিবেচনা কৰো। এই প্ৰস্তাৱত মই তেনেকুৱা কোনো কথা উল্লেখ কৰা দেখা নাই। Farm কৰিলেই যে মানুহৰ কিবা উপকাৰ হ'ব সেই কথা মই নাভাবো। বানপানী আহিলে মানুহে গৰু ম'হ আদি বহুত দূৰত চৰাবলৈ নিব লগাত পৰে। তেনেস্বলত যদি বান পানী হোৱা ঠাইত গভৰ্ণমেণ্টে কিছমান টিলা কৰি দিলেহেতেন তেনেহলে তাত মানুহ থাকিবৰ সুবিধা হ'ল হেতেন আৰু গৰু ম'হ আদি ৰাখিবৰো সুবিধা হ'লহেতেন আৰু আমি বুজিলোহেতেন যে তাৰ দ্বাৰা কেৱল মানুহৰেই

উপকাৰ নহয়, গভৰ্ণমেণ্টৰো টকা খৰচ কৰা সাধক হ'ল হেতেন। যি বিলাক ঠাইত বান-পানীত মানুহে কলৰ ভূব কৰি থাকিব লগা হৈছে সেই বিলাকত Experimental Farm কৰাৰ আৰ্গতে গভৰ্ণমেণ্টে কিছু টকা খৰচ কৰি টিলা কৰি দিয়াহে উচিত। এই সম্বন্ধে মই মাননীয় প্ৰধান মন্ত্ৰীলৈ লিখা চিঠি খন বোধহয় আপোনালোকে কাগজত দোৰিছে। সেই চিঠিত মই কৈছিলো যে বান পানীত তল যোৱা ঠাইত ডাঙৰ ডাঙৰ টিলা কৰি দিব লাগে। ইয়াত গভৰ্ণমেণ্টেৰ যি টকা খৰচ হ'ব তাৰ পৰা শেষত গভৰ্ণমেণ্টেৰেই উপকাৰ হ'ব। টিলা কৰোতে যি বিলাক খাল হ'ব সেই বিলাক খাল গভৰ্ণমেণ্টে fishery ত পৰিণত কৰিব পাৰিব। আপোনালোকে বোধ কৰো নাছানে যে মৈমনসিং অঞ্চলত মৈমনসিংগিয়া বিলাকে এই ঘৰটোৰ সমান ঠাইতে ৪/৫ টা মান পুখুৰী কৰি খাল খান্দিলায় আৰু বছৰি সেই খাল একোটাৰ পৰা ২০০, ৩০০ টকাৰ মাছ বিক্ৰি কৰে। সেইদৰে টিলা কৰোতে যি খালৰ উৎপন্ন হ'ব, সেই খাল বিক্ৰি কৰিলে গভৰ্ণমেণ্টে সিমান টকা খৰচ কৰিব সেই সকলো খিনি টকা সম্পূৰ্ণৰূপে আদায় হৈ যাব। তাৰ পিচত মই আৰু এটা কথা উল্লেখ কৰিছিলো যে আমাৰ মানুহক 'Deep water paddy cultivation' কৰিবলৈ শিকাৰ লাগে। সেইটো বৰো cultivationৰ ভিতৰত পৰে। জলাহ ঠাইত ব'ত খৰালিও পানী থাকে, বৰো cultivation কৰাৰ নিমিত্তে আজি কালি গভৰ্ণমেণ্টে plan হাতত লৈছে। Farm কৰাত কৈ মোৰ মনেৰে এইটোহে বেচি পৰিমাণে শিকা দিব লাগে। যি বিলাক ফাৰ্মৰ কথা কৈছে সেই ফাৰ্ম বিলাক পাতিলে গভৰ্ণমেণ্টে প্ৰত্যেক ফাৰ্মতে একোজন ইন্স্পেক্টৰ, দুজন চ'ব ইন্স্পেক্টৰ আৰু ৪ জনমান ডিমন্ট্ৰেটৰ দিব লাগিব। কিন্তু গভৰ্ণমেণ্টেৰ সিমান expert hand নাই। তেনেস্থলত গভৰ্ণমেণ্টে যদি প্ৰত্যেক মৌজাতে একোখন Farm দিব লগা হয় তেনেহলে সেইটো কৰণৰ বাহিৰে আন একো হ'ব নোৱাৰে।

ইয়াৰ বাহিৰেও প্ৰস্তাৱক আৰু অন্যান্য বক্তা সকলে কৈ গৈছে যে আলু, পিয়াজ, নহৰু, সব্ৰিয়হ ইত্যাদি কৰিবলৈ শিকাৰলৈ Experimental Farm লাগে। আমাৰ দেশত বৰ্ত্তমানেও আলুখেতি কৰা হয়। মাজুলীৰ মানুহে যথেষ্ট বকনে পিয়াজৰ খেতি কৰে। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পলয় পৰা ঠাইত সুন্দৰৰূপে পিয়াজৰ খেতি হয় আৰু এই খেতি নগাওঁ, মাজুলী আদিৰ মানুহে যথেষ্ট বকনে কৰিছে। ইয়াৰ নিমিত্তে Experimental Farm ৰ কেনো প্ৰয়োজন নাই। Experimental Farm গোটেই প্ৰদেশ খনৰ ভিতৰত দুই এখন থাকিলেই হ'ব। নানা ঠাইৰ পৰা নতুন শস্য আনি সেই বিলাক কেনেকুৱা মাটিত হ'ব পাৰে তাকহে পৰীক্ষা কৰিবলৈ Experimental Farm লাগে। কিন্তু প্ৰত্যেক মৌজাতে Experimental Farm কৰি গভৰ্ণমেণ্টেৰ অথ নষ্ট কৰাৰ বাহিৰে আন একো ভাল ফল পোৱা যাব বুলি মনে নধৰে। ইয়াতকৈ কঠিয়াৰ ভৰাল (Seed Depot) খুলিব লাগে বুলি প্ৰস্তাৱ দিয়া হলে বেচি ভাল হ'লহেঁতেন। আমাৰ মানুহে সব্ৰিয়হ খেতি কৰিব জনে। বৰ্ত্তমান আমাৰ যি এগ্ৰিকালচাৰ ডিপাৰ্টমেণ্ট আছে তেওঁলোকে কিবা নতুন বিশ্ব সব্ৰিয়হ কৰা দেখা নাই। যদিহে তেওঁলোকৰ কিবা নতুন বকনেৰ খেতি আছে, তেওঁলোকে তাক কোনো এঠাইত পৰীক্ষা কৰি ইন্স্পেক্টৰ বা ডিমন্ট্ৰেটৰৰ হতুৱাই প্ৰচাৰ কৰিব পাৰে। কিন্তু প্ৰত্যেক মৌজাতে আলু সব্ৰিয়হ, পিয়াজ, মাটিমাহ, মগুমাহ কৰিবৰ নিমিত্তে Experimental Farm কৰাৰ কোনো আৱশ্যকতা মই নেদেখো। এই বিষয়ে আৰু মই বিশেষ ক'ব নোখোজো, কাৰণ এই বিলাক তৰ্কৰ কথা নহয়।

শ্ৰীযুত হৰিনাৰায়ন বৰুৱাই কৈছে যে বহাৰ ওচৰত যিখন Farm খুলিব খুজিছে সেইখন গৰমাৰীত হে আৰু গৰমাৰী বহা চাৰ্কেলৰ ভিতৰত নপৰে। এইটো সম্পূৰ্ণ ভুল। গৰমাৰী বহা চাৰ্কেলৰ ভিতৰতে। চহৰী মৌজাকে আদি কৰি মাংস পৰ্য্যন্ত বহা চাৰ্কেলৰ ভিতৰত।

Srijut HARINARAYAN BARUA : সেই খিনিক বহা চাৰ্কেল নোবোলে।

Srijut HALADHAR BHUYAN: মাংগ, ষণ্ডুৱা এই বিলাকো বহা চাৰ্কেলৰ ভিতৰত। গৰমাৰী বহা চাৰ্কেলৰ অফিচৰ পৰা এমাইল দুবৈও নহয়। বৰুৱা ডাঙৰীয়াই ১৯২১ চনতে নগাওঁ এৰিছে যদিও তেখেত গৰমাৰীতে ওপজা মানুহ। সেই কাৰণে তেখেতে পাহৰা খুব সম্ভৱ। এথ্ৰিকালচাৰ বিভাগে Deep water paddy ৰ কাৰণে গৰমাৰী select কৰিছে। এই ঠাই ডোখৰ হৈছে ট্ৰাঙ্কবোড, চাপৰমুখ-শিলঘাট বেলঙৰে আৰু আসাম বেলঙৰে লাইন এই তিনিটা ৰাস্তাৰ মাজত। ইয়াত কি Experiment কৰা হয় তাক বেলত যোৱা মানুহেও দেখিব আৰু বাস্তাই দি যোৱা মানুহেও দেখিব। এই ডোখৰ Central ঠাই বুলি আৰু মানুহৰ অহা যোৱাৰ সুবিধা বুলিহে গভৰ্ণমেণ্টে বাচি লৈছে।

Srijut HARINARAYAN BARUA: মই ভুঞা ডাঙৰীয়াৰ পৰা জানিব খোজো যে খেতিয়ক মানুহক খেদাই দি সেই ঠাইত গভৰ্ণমেণ্টে খেতি কৰিবলৈ বিচৰা কথা গঁচা হয়নে ?

Srijut HALADHAR BHUYAN: সেই ঠাইত ৩৪ হাজাৰ বিঘা মাটি এনেয়েও পৰি আছে। সেই ঠাই reclaim কৰি গভৰ্ণমেণ্টে খেতি কৰিবলৈ বন্দৱস্ত কৰিছে।

কঠিয়াতলীৰ কথা যে কৈছে—কঠিয়াতলী কপিলী আৰু নিশাৰী ভেলীত পৰে। এই ঠাই ডোখৰ কামপুৰৰ পৰা ৬ মাইল দুবৈত আৰু নিশাৰী নৈ আৰু পাহাৰৰ মাজত সেই ঠাই বানপানী পুপীড়িত নহয়। বান পানী যত বেচি হয় তাতনো farm হব পাৰেনে? এনেকুৱা ঠাইত ফাৰ্ম হব লাগে য'ত বাৰ মাহেই মানুহ নিযুক্ত হৈ থাকিব পাৰে। য'ত দ খেতি আৰু বান খেতি দুয়ো হব পাৰে তেনেকুৱা জুতিব ঠাইত হে ফাৰ্ম কৰা উচিত। সেই কাৰণে গৱৰ্ণমেণ্টে এই ঠাই ডোখৰ বাচি লৈছে যাতে সৰিয়হ, মাহ, দ খেতি, বান খেতি আদি কৰি মানুহক দেখুৱাব পাৰে। এই ঠাই ডোখৰ কামপুৰৰ পৰা ৬ মাইল আৰু তেতেলিশাৰ পৰা ৪ মাইলদুবৈত। (A voice—মাত্ৰ ৬ মাইল?) তেনেহলে ঘৰে ঘৰে farm দিলেহে ভাল হব। অৱশ্যে গভৰ্ণমেণ্টে যে একো কৰিব নালাগে, সেইটো মই নকও। পৰামৰ্শ কৰি যি ভাবে প্ৰয়োজন হয় সেই ভাবে নিশ্চয় গভৰ্ণমেণ্টে কাম হাতত লব। মই যি line ত কথা কৈছো সেইদৰে টকা খৰচ কৰিলেহে বোধকৰো ভাল হব। সেই কাৰণে মই আশাকৰো তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ প্ৰস্তাৱ উঠাই লব।

Maulavi ABDUL HALIM: মাননীয়া সভানেত্ৰী মহোদয়া, তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই উপযুক্ত সময়ত এই প্ৰস্তাৱটো আনিছে। কাৰণ দেখা গৈছে যে বানপানীয়ে প্ৰতি বছৰে লিডুৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে মানুহৰ ওপৰত উপদ্ৰৱ কৰিছে; বিশেষকৈ ডিহিঙৰ কাষে কাষে থকা মানুহৰ যে কি দুৰৱস্থা হৈছে তাক নকৈ নোৱাৰো। বিশেষকৈ ডিব্ৰুগড়ৰ কেইখনমান মৌজাত যেনে লৰুৱা, জামিৰা, খোৱাং, মৰাণ, লেংৰি, চেপন, জয়পুৰ আৰু চাচনি আদিত যেনে যেনে বানপানী হৈ মানুহৰ খেতি একেবাৰেই নষ্ট কৰিছে আৰু বানপানীৰ উপদ্ৰৱত মানুহ জুৰুলা জুপুৰা হৈ পৰিছে। তেখেতৰ প্ৰস্তাৱমতে প্ৰত্যেক মৌজাত নহলেও ৩৪ খন মৌজাৰ ভিতৰত একোখন Experimental farm দিলে মানুহ বিলাকৰ উপকাৰ হব বুলি আশা কৰো।

উত্তৰলক্ষীমপুৰৰ কথা হাজৰীকা ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে। উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ মানুহৰ কি যে দুৰৱস্থা হৈছে তাক বহলাই নকলেও হব। এনেকুৱা Experimental farm থকা হলে মানুহবিলাকে এনে বানপানীৰ সময়ত বহুত সহায় পালেহেতেন। এই Experimental farm কৰাত বিশেষ একো দিগদাৰী নহব বুলি ভাবো। এই বানপানী হোৱা ঠাইৰ কাষে কাষে কিছুমান চাহ বাগিচাৰ মাটি এনেয়ে পৰি আছে। সেইবিলাক ঠাই মুকলি কৰি চৰকাৰে Experimental farm পাতিলে বাইজৰ বহুত উপকাৰ হব সেই কাৰণে বাইজৰ উপকাৰৰ নিমিত্তে এই প্ৰস্তাৱৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰি মই সৰ্ব্বান্তঃ কৰণে তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিলোঁ।

The DEPUTY SPEAKER: Is there any other hon. Member taking part ?

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: মাননীয়া সভানেত্রী মহোদয়া, মই এই প্রস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈ উঠা নাই। কেৱল ইয়াত এটা কথা লিখিছে যে "within the flood affected area". মই বিবেচনা কৰো যে এইবিলাক farm যদি within the flood affected area ত হয়, তেনেহলে flood আহি নষ্ট কৰি পেলাব আৰু মিছামিছিকৈ গভণমেন্টৰ কিছুমান টকা খৰচ হব।

***Srijut [KARKA DALAY MIRI:** এনেকুৱা ঠায়ো আছে, য'ত বানপানী নোসোমায়। সেইবিলাক ঠাইতো farm কৰিব পাৰে।

The DEPUTY SPEAKER: Is there any other hon. Member taking part ?

(After some pause).

As no other hon. Member is taking part, the Hon'ble Minister may reply.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: Madam, I have got the last word to speak. It is my option to say whether I press my Resolution or withdraw it.

মাননীয়া সভানেত্রী মহোদয়া, যি সকল মাননীয় সদস্যই মোৰ এই প্রস্তাৱৰ প্ৰতি সহানুভূতি দেখুৱাইছে সেই সকলক মই ধন্যবাদ দিও। মই আচৰিত হৈছো মাননীয় শ্ৰীযুত শৰৎচন্দ্ৰ সিংহই এই প্রস্তাৱৰ প্ৰতিবাদ কৰা দেখি; তেখেতে যদি অনুগ্রহ কৰি প্রস্তাৱটো ভালকৈ পঢ়িলেহেতেন তেন্তে এই প্রস্তাৱত প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ একো কাৰণ নাপালেহেতেন।

***Srijut DALBIR SING LOHAR:** তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই কৈছে যে যিবিলাকে প্রস্তাৱ সমৰ্থন কৰি বক্তৃতা দিছে, সেইবিলাকৰহে সহানুভূতি আছে আন বিলাকৰ সহানুভূতি নাই বুলি ভাবে নেকি ?

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: নমতা সকলৰ প্রস্তাৱৰ প্ৰতি সহানুভূতি নাই বুলি মই কোৱা নাই, মাত্ৰ প্ৰকাশ্যভাৱে সহানুভূতি দেখুৱাসকলক প্ৰকাশ্যভাৱে আৰু মনে মনে সমৰ্থন কৰা সকলক মনে মনে ধন্যবাদ দিয়া হৈছে। সি যি কি নহওক, মই এই প্রস্তাৱত বানপানী প্ৰপীড়িত লোকসকলক অকল ধন ঘটৰ পৰা (money-crop) খেতিত সাহায্য কৰিব লাগে বুলি কৈছোঁ—খাদ্য বস্ত্ৰৰ খেতিৰ (food-crop) উল্লেখ নকৰিলো বুলি তেখেতে মোৰ দোষ ধৰিছে। সেইটো উচিত হোৱা নাই। কিয়নো মই প্রস্তাৱত কৈছোঁ "Government of Assam do open Agricultural Farms on experimental basis in suitable localities within the flood-affected areas and to start growing various kinds of food-crops and money-crops suitable to the localities". মই প্ৰথমতে খাদ্য বস্ত্ৰৰ খেতিৰ (food-crop) কথা কৈ তাৰ পিচতহে ধন ঘটৰ পৰা (money-crop) খেতিৰ কথা কৈছোঁ আৰু মোৰ বক্তৃতাত খোৱাবস্ত্ৰৰ খেতিৰ বিষয়ে কওঁতে উদাহৰণ স্বৰূপে বৰোধান, দুমাহী ধান, মিঠা আলু আদিৰ উল্লেখ কৰিছোঁ। আৰু খাদ্য বস্ত্ৰৰ খেতিৰ ওপৰতহে বেছি জোৰ দিছোঁ। কিন্তু এনেকুৱা বহুত ঠাই আছে য'ত খোৱা বস্ত্ৰৰ খেতি ভালদৰে নহয় অথচ ধন ঘট শস্য ভালদৰে হয় যেনে, তিচি, মৰাপাট, ধপাত আদিৰ খেতি। আগি শুনিছোঁ বঙ্গদেশত বহু মানুহে ধান খেতিতকৈ মৰাপাটৰ খেতি বেচিকৈ কৰে, কাৰণ ধানতকৈ মৰাপাটত সবহ ধন পোৱা যায়। মাননীয় শ্ৰীযুত শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহই প্রস্তাৱটো ভালকৈ নপঢ়ি অন্যান্য সমালোচনা কৰাত মই বৰ দুখ পাইছোঁ।

তাৰ পিচত মাননীয় শ্ৰীযুত হলধৰ ভূঞা ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ কাৰ্য্যসূচী ইয়াত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ গৈ অকাৰণে মোৰ প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰিছে। মই তেখেতৰ কাৰ্য্যসূচী মোৰ প্ৰস্তাৱত সুমুৱাই নিদিয়া বাবে তেখেতৰ বিৰোধিতা কৰিছোঁ। বা মোৰ প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণৰ অযোগ্য হৈছে বুলি ভবা তেখেতৰ পক্ষে উচিত হোৱা নাই। মই কুটিৰ শিল্পৰ ঘোৰ পক্ষপাতী। আৰু মানুহ এলেহুৱা হৈ বহি কাল কটোৱা কথাও মই সম্মত কৰিব নোৱাৰো। খেতিয়কসকলে বানপানীৰ মাজত কুটিৰ শিল্পত মনোযোগ দিয়া দেখিলে মই নখে সন্তোষ পাম। মই বানপানীয়ে যেতিয়া আঙুৰি ধৰি ঘৰবাৰী তল নিয়ায়, তেতিয়া কাকো খেতি কৰিবলৈ কোৱা নাই। বানপানীৰ আগেয়ে বা বানপানী ভাটিয়াই যোৱাৰ লগে লগে কৰিব পৰা খেতিৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈহে কৈছোঁ। এনে অৱস্থাত ভূঞা ডাঙৰীয়াই নোক আক্ৰমণ কৰাৰ কোনো কাৰণ নেদেখোঁ। তেখেতৰ কাৰ্য্যসূচী কামত লগোৱাত মোৰ কোনো আপত্তি নাই বৰং পাৰিলে সহায় কৰিবলৈ হে সাজু আছে। কোনো কোনো মাননীয় বন্ধুৱে বান পানীৰ উপদ্ৰৱত থাকিব নোৱাৰা লোকসকলক তাৰ পৰা উঠি যাবলৈ পৰামৰ্শ দিছে। মই হলে তেনে কথা কব নোখোজোঁ। মই ভাবো কিছু কষ্ট কৰি ওখ ভেটি বান্ধি লৈ বান পানীৰ আগতে খকা খোৱাৰ আৰু গৰু-ছাগলি বখাৰ সুব্যৱস্থা কৰি আৰু সুন্দৰ সুন্দৰ নাৱেৰে যাতায়াতৰ দিহা কৰি বান পানীৰ মাজতে মৈমনসিঙিয়া পসুৱা সকলৰ দৰে বানপানীৰে সৈতে যুজি বং মনে থাকিবলৈ আমাৰ মানুহকো উপায় উদগনি আৰু সাহায্য দিব লাগে। সেয়ে বীৰৰ কাম হব। উঠি যাবলৈ দিহা দিয়া সহজ কথা, সেই কাৰণে ভূঞা ডাঙৰীয়াক কওঁ তেখেতে বানপানীৰ সময়ত আৰু আন আজৰি সময়ত এই সকল লোকক নানান কুটিৰ শিল্পত লগাওক তাত কোনোৱে আপত্তি কৰিব নোৱাৰে। ভূঞা ডাঙৰীয়াৰ কথাৰ পৰা প্ৰকাশ পায়—এনে ঠাইত কৃষি ফাৰ্মবোৰ খুলিব লাগিব য'লৈ মটৰেৰে যাব পাৰি, য'ত পকি ঘৰ তুলিব পাৰি। তেখেতে আনন্দ প্ৰকাশ কৰি কৈছে যে বহাত যিখন ফাৰ্ম হব সেইখন হেনো বেলৰ বাস্তা, লোকেলবোৰ্ডৰ বাস্তা আৰু ট্ৰাক্ক ব'ডৰ মাজত পৰিছে। অৱশ্যে সেই ফাৰ্ম বেল-মটৰৰ যাত্ৰীয়ে আৰু বাটকৰা সকলে দেখিব সচা। কিন্তু মোক বেল-মটৰৰ যাত্ৰীক দেখুৱাবলৈ ফাৰ্ম নালাগে, ফাৰ্ম লাগে খেতিয়কৰ মাজত, খেতিয়ক সকলে দেখি শিকিবলৈ।

Srijut HALADHAR BHUYAN: Experimental farm মানে আদৰ্শ কৃষি farm. গভৰ্ণ মেণ্টে এনেকুৱা ঠাইত farm পাতিব খুজিছে য'ত মানুহে দেখিবলৈ আৰু অহাযোৱা কৰিবলৈ সুবিধা হব। পকীঘৰৰ কথা মই কোৱা নাই। সেই ঠাইত ১০।১২ হাত পানী হয় আৰু ট্ৰাক্ক ব'ডৰ ওপৰেদিও পানী যায়। মোৰ বক্তৃতাত মই পকী ঘৰৰ কথা কোৱা নাই। তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই এই পৰিঘটক mislead হে কৰিছে মাথোন।

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: মুঠৰ ওপৰত ভূঞা ডাঙৰীয়াই ফাৰ্ম বিলাক ওখ আৰু যাতায়াতৰ সুবিধা খকা ঠাইত পাতিবলৈ কৈছে। মোৰ প্ৰস্তাৱৰ উদ্দেশ্য কিন্তু বেলেগ। মোৰ উদ্দেশ্য হৈছে বানপানী ভাটিয়াৰ লগে লগে সেইবোৰ ঠাইত ঠাইৰ যোগ্যতা বিচাৰি এনে কিছুমান শস্যৰ খেতি গৰণমেণ্টে স্থানীয় লোকৰ সাহায্যে কৰি দেখুৱাব লাগে যি খেতিৰ গুণ দেখি খেতিয়কসকলে নিজে নিজে কৰিবলৈ লব। মোৰ মতে যাৰ উপকাৰ কৰিব খোজে সেই সকলৰ মাজত ফাৰ্ম পাৰ্য্যমানে খুলিব লাগে—লাগিলে অহাযোৱাৰ কষ্টকে হ'ক। গবৰ্ণ মেণ্টৰ চাকৰিয়াল সকলৰ অহাযোৱাৰ সুবিধাতকৈ খেতিয়কৰ সুবিধা লৈ হে বেছি চকু ৰাখিব লাগে। ইয়াৰ লগতে এটা কথা নকৈ নোৱাৰোঁ। গুৱাহাটী চৰডিভিজনৰ নলবাৰী, ৰঙিয়া আৰু কমলপুৰ থানাৰ অন্তৰ্গত গাওঁবোৰত বহুত মানুহে হাঁহ, পাৰ আৰু কুকুৰা বেছিকৈ পোহে। কিন্তু আচৰিত কথা বাবে বাবে দাবী কৰা স্বত্বেও এই অঞ্চলৰ কোনো ঠাইত নুখুলি poultry ফাৰ্ম খুলিলে গুৱাহাটীত। ইয়াৰ উদ্দেশ্য কি? সেই দেখি মই কব খোজোঁ। ফাৰ্ম যদি গাঁৱৰ মানুহৰ ভালৰ কাৰণে খুলিব খোজে তেন্তে গাঁৱত খুলিলে ভাল।

শ্ৰীযুক্ত বাৰ্জেন্দ্ৰনাথ বৰুৱাই কৈছে যে যদি এনেকুৱা ভাবে ফাৰ্ম খোলা হয় তেন্তে বহুত মানুহৰ আৱশ্যক হব পাৰে। মোৰ বিশ্বাস এই ডিপাৰ্টমেণ্টত যথেষ্ট পৰিমাণে মানুহ আছে। এতিয়া যিসকল বিষয়া আছে ইচ্ছা কৰিলে তেওঁলোকেই স্থানীয় লোকৰ সাহায্য লৈ মোৰ প্ৰস্তাৱ,

কোৱা খেতি-বাতি সহজে কৰি দেখুৱাব পাৰে। লাগিলে গাৱঁত কাম কৰা যিমান লাগে চাকৰিয়াল বচালেও আপত্তি কোনো কাৰণ থাকিব নোৱাৰে। আমি ওপৰ ভাবী কৰা ডাঙৰ ডাঙৰ চাকৰি সৃষ্টি কৰাহে সমৰ্থন কৰিবলৈ টান পাওঁ।

মন্ত্ৰী মহোদয়ে মোক দুটা কথাত জৰ্গবীয়া কৰিছে। তেখেতে কৈছে যে কি কি খেতি কৰিব লাগে প্ৰস্তাৱত তাৰ বিতং কৈ বিবৰণ দিয়া হোৱা নাই। এই সম্পৰ্কে মই কব খোজো যে মই যদি বিতংকৈ বিবৰণ দিবলৈ যাও তেনেহলে এই প্ৰস্তাৱৰ কোনো মূল্য নাপাৰিব। কোন ঠাইত কি খেতি হয় আমি ইয়াতে বহি কই দিব নোৱাৰোঁ। বহাত যি খেতি হ'ব, মাজুলীত সেই খেতি নহবও পাৰে। মাজুলীত যি খেতি হ'ব গোলকগঞ্জত সেই খেতি নহব পাৰে। সেই দেখি মই প্ৰস্তাৱত যি ঠাইত যেনে খেতি হয় তেনে খেতি কৰিবলৈ কৈছোঁ। আৰু কোন ঠাইত কি খেতি কৰিব সেইটো কৃষি বিভাগৰ বিষয়াসকলে স্থিৰ কৰিব।

তাৰ পিচত তেখেতে কৈছে যে কোন কোন ঠাইত খেতিৰ ফাৰ্ম খুলিব লাগে তাক মই প্ৰস্তাৱত কৈ দিয়া নাই। মই ভাবোঁ প্ৰস্তাৱত ঠাইৰ নাম কৈ দিয়া উচিত নহ'ব। কিয়নো কৃষি বিভাগৰ কোনো বিশেষজ্ঞলোকে চাই চিন্তি ঠাই ঠিক নকৰিলে কোনো সদস্যৰ পক্ষে ঠাইৰ নাম কৈ দিয়া সহজ নহ'ব। মোৰ প্ৰস্তাৱত সেই দেখি ঠাইৰ নাম নকৈ বানপানীয়ে উপদ্ৰৱ কৰা অঞ্চলবোৰত উপযুক্ত ঠাই ঠিক কৰি খেতি কৰিবলৈ কোৱা হৈছে।

শ্ৰীযুত হৰিনাৰায়ণ বৰুৱা আৰু শ্ৰীযুত হৰধৰ ভূঞাৰ তৰ্কৰ পৰা বহা আৰু কঠিয়াতলীৰ অলপ আভাস পাইছো আৰু বুজিব পাৰিছো যে সেই ডোখৰ ঠাই বানপানীত তল যায়। যদি সেয়ে হয়, তেন্তে শ্ৰীযুত ভূঞা ডাঙৰীয়াই কঠিয়াতলীত ফাৰ্ম খোলাত কিয় আপত্তি কৰা নাই বুজা নাযায়।

*Srijut HALADHAR BHUYAN: কঠিয়াতলী পানীত তল নাযায়। বানপানী যিমানলৈকে যায় তাৰে ওচৰত এই farm খন কৰিব খুজিছে। বহা পানীত তল গলেও তাত Deepwater paddy cultivation কৰিব পাৰিব। দ মাটিত কেনেকৈ বাম খেতি কৰিব পৰা যায় সেইটো দেখুওৱা হৈছে।

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: যি হক বানপানীৰ মাজলৈ নগলেও ফাৰ্ম এখন বানপানীৰ কাষলৈকে গৈছে বুলি শুনিবলৈ পাই সন্তোষ পালো। কিন্তু আৰু দুই এখোজ গৈ বানপানীয়ে তল কৰা মাটিত খেতিৰ ব্যৱস্থা কৰাহেতেন আৰু ভাল হ'লহেতেন। কঠিয়াতলী, বহা, দলগাওঁ আৰু গোলকগঞ্জত ফাৰ্ম খোলা শুনি সন্তোষ পাইছোঁ। কিন্তু এইবোৰ ফাৰ্ম পানীয়ে ডুবোৱা ঠাইত খোলা হোৱা নাই। মোৰ প্ৰস্তাৱত পানীয়ে ডুবোৱা ঠাইতহে খেতি কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰী পাম খুলিবলৈ অনুৰোধ কৰা হৈছে। মোৰ প্ৰস্তাৱ বহু সদস্যই সমৰ্থন কৰিছে। মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ যিখিনি আসোৱাহ আছিল তাকো মই দূৰ কৰিবলৈ যত্ন কৰিছোঁ। মন্ত্ৰী মহোদয়ে মোৰ প্ৰস্তাৱৰ মৰ্মমতে কাম কৰা হৈছে আৰু কৰিব বুলিও আশ্বাস দিছে। এতেকে মাননীয় সদস্য সকলৰ অনুমতিক্ৰমে মই এই প্ৰস্তাৱ উঠাই লব খোজোঁ।

(Voices—the hon. Member has withdrawn his Resolution).

The Deputy SPEAKER: Has the hon. Member leave of the House to withdraw his Resolution ?

*Srijut PURNA CHANDRA SARMA: But the point, Madam, is whether the hon. Member wanted to withdraw his Resolution or not.

*Dr. EMRAN HUSAIN CHOUDHURY: Madam, the question is that the hon. Mover of the Resolution must first ask leave of the House to withdraw his Resolution or to press it to a division.....(Voices, yes, yes).

The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR: I think in this case the issue is whether the hon. Member is allowed to withdraw his Resolution or

not and if there is a difference, it should be put to a vote as to how many are in favour and how many against it. That, I think Madam, is the issue to be decided by the House.

Mr. J. S. HARDMAN: Madam, may I put a suggestion in this matter? I believe that it is a Parliamentary practice when a single Member objects to the withdrawal of the Motion, it is the obligation of the Chair to put the Motion to the vote. It is not a question of taking the majority view on the question for leave of the House to withdraw, that matter will be decided by the substantive Resolution being taken on a vote. If any single person objects, the leave of the House is deemed necessary.

*Maulavi MD. ABUL KASHEM: May I draw your attention, Madam, to the Assembly Rules at page 23 Rule No.82 relating to Resolutions?

*Babu KAMINI KUMAR SEN: May I be permitted to refer to Rule 84 sub-rule (2). Here the position is quite clear—'No discussion shall be permitted on a Motion for leave to withdraw except with the permission of the Speaker.'

The Deputy SPEAKER: Now, the question is:

“That leave be granted to withdraw the Resolution”.

The Assembly divided

Ayes—34

1. The Hon'ble Srijut Ram Nath Das.	16. Srijut Harinarayan Barua.
2. The Hon'ble Maulavi Abdul Matlib Mazumdar.	17. Srijut Hem Chandra Hazarika.
3. The Hon'ble Rev. J.J.M. Nichols-Roy.	18. Babu Kamini Kumar Sen.
4. The Hon'ble Srijut Rupnath Brahma.	19. Babu Khagendra Nath Samaddar.
5. The Hon'ble Srijut Omeo Kumar Das.	20. Srijut Mahendramohan Choudhury.
6. The Hon'ble Maulana Mahomed Tayyebulla.	21. Srijut Manisankar Basumatari.
7. Srijut Beliram Das.	22. Srijut Motiram Bora.
8. Srijut Bepin Chandra Medhi.	23. Prof. Nibaran Chandra Laskar.
9. Srijut Bhadra Kanta Gogoi.	24. Mr. Kedarmal Brahmin.
10. Srijut Bijoy Chandra Bhagavati.	25. Srijut Purna Chandra Sarma.
11. Srijut Bejoy Chandra Saikia.	26. Srijut Purnananda Chetia.
12. Srijut Bimalaprosad Chaliha.	27. Srijut Rajendra Nath Barua.
13. Srijut Dandeswar Hazarika.	28. Srijut Sarat Chandra Sinha.
14. Srijut Gauri Kanta Talukdar.	29. Maulavi Abdul Halim.
15. Srijut Haladhar Bhuyan.	30. Srijut Dalbir Singh Lohar.
	31. Srijut Dhirsing Deuri.
	32. Srijut Khorsing Terang.
	33. Mr. Larsingh Khyriem.
	34. Mr. Maniram Marak.

Noes—6

1. Srijut Nilmani Phookan.	4. Maulavi Md. Nazmal Haque.
2. Maulavi Muhammad Abul Kashem.	5. Mr. Binode Kumar J. Sarwan.
3. Dr. Emran Husain Chaudhury.	6. Srijut Karka Dalay Miri.

The question was lost.

*Speech not corrected.

Srijut RAJENDRA NATH BARUA: Madam, I am not going to move my †Resolution No.4 because it is a matter for the Constituent Assembly to take up, and our members of the Constituent Assembly know best the pulse of the country.

Resolution re: granting of 50 per cent. free-studentship to the tribal students reading in the Aided High and Middle English Schools

Srijut DHIRSINGH DEURI: Madam, I beg to move that this Assembly is of opinion that 50 per cent. of the Tribal Students reading in the various Government Aided High and Middle English Schools be granted free-studentship with a view to give all possible educational facilities to the Tribal people.

মাননীয় সভানেত্রী মহোদয়া, কোনো এখন দেশ উন্নতির পথত আগবাঢ়িবলৈ হলে সেই দেশৰ পিচপৰা অঞ্চলৰ পিছপৰি থকা ট্ৰাইবেল জাতি সমূহক শিক্ষা দিয়া নিতান্ত দৰকাৰ। এই জাতি সমূহৰ মাজত যে বিচক্ষণবুদ্ধিৰ লোক বা প্রতিভাশালী বাজনৈতিক পুৰুষ নাই এনে কথা উঠিব নোৱাৰে। কিন্তু যদি চৰকাৰে এই জাতি সমূহক শিক্ষা দি তেওঁলোকক State ৰ কামত নিয়োগ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰে তেন্তে, মোৰ বিশ্বাস, দেশৰ বা দহৰ কামৰ নিমিত্তে উপযুক্ত মানুহৰ অভাৱ নহব। আজি আমি দেখিবলৈ পাইছো যে আসামৰ পাহাৰ বিলাক ধন যোগেৰে ভৰি আছে, কিন্তু আসামৰ ট্ৰাইবেল জাতি শিক্ষাত পিছপৰি থকাৰ কাৰণে সেইবিলাকৰ বিষয়ে একো নাজানে। ট্ৰাইবেল বিলাকক যদি শিক্ষিত কৰি লব পৰা গলহেতেন, তেনেহলে আসাম Industryত পিছপৰি নাথাকিলহেতেন। গভৰ্ণমেণ্টৰ Industry Department ৰ Industrial Adviser ৰ পৰা জনা যায় যে আসামত যিবিলাক বিলাতী মাটি বা কয়লাৰ খনি আছে সেই সকলোবিলাক খনি পাহাৰী অঞ্চলতেই আছে। কিন্তু ট্ৰাইবেলবিলাকে তাৰ ব্যৱহাৰ নাজানে আৰু ক'ত কি বস্তু আছে তাকো নাজানে। সেই কাৰণেই আজি আসাম দেশৰ অৱস্থা এনেকুৱা। ১৯৪১ চনৰ চেক্সছ মতে ছিলেটৰ বাদে আসামৰ লোক সংখ্যা প্ৰায় ৭৬ লাখ। তাৰ ভিতৰত বাগিচাৰ বাহিৰত থকা ট্ৰাইবেল সকলৰ লোক সংখ্যা প্ৰায় ২৮ লাখ। এই ২৮ লাখৰ ভিতৰত শতকৰা এজনো যদি শিক্ষিত মানুহ হয় তেনেহলে শিক্ষিতৰ সংখ্যা ২৮ হাজাৰ হব। এনেকুৱা ট্ৰাইবেল জাতি আছে যত খৃষ্টীয়ান মিশ্যনাৰী সকলে শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰি শিক্ষিতৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিছে; কিন্তু যি সকলে খৃষ্টীয়ান ধৰ্ম লবলৈ সুবিধা পোৱা নাই, বা যত খৃষ্টানধৰ্মৰ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ মাজত শতকৰা এজনো শিক্ষিত মানুহ ওলাব বুলি মোৰ বিশ্বাস নহয়।

যোৱা বাজেট অধিবেশনত মাননীয় শ্ৰীযুত ধৰণীধৰ বসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই এটা প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছিল। সেই প্ৰস্তাৱত আছিল যে বৰ্তমান গভৰ্ণমেণ্টে অনুগ্ৰহ কৰি যি কেইটা Scholarship দিছে সেই Scholarship অন্ততঃ দুগুন বেচি কৰিব লাগে। কিন্তু সেই প্ৰস্তাৱ সম্পৰ্কে আমাৰ মাননীয় পালিয়েমেণ্টৰী চেক্ৰেটেৰী শ্ৰীযুতমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই উত্তৰ দিছিল যে “তেখেতৰ যি প্ৰস্তাৱ সেই প্ৰস্তাৱত শতকৰা ৫০ ভাগ মাত্ৰ বৃদ্ধি বঢ়াই দিব লাগে বুলি দাবি কৰিছে। অৱশ্যে মই এতিয়াই সংখ্যাৰ দ্বাৰা সেইটো প্ৰমাণ কৰি দিব নোৱাৰো কিন্তু যদি তেখেতে ইচ্ছা কৰে তেন্তে মই সংখ্যাৰ দ্বাৰাও প্ৰমাণ কৰিবলৈ বাজী হব পাবো যে যদি এই বছৰৰ স্বাধীনতা সোঁৱৰণীৰ কাৰণে ট্ৰাইবেল সকলৰ নিমিত্তে যিমান বৃত্তি আছুতীয়াকৈ ৰখা হৈছে সেই বৃত্তি বৰ্তমান চলি থকা বৃত্তিৰ লগত যোগ দিয়ে তেনেহলে তেখেতে দেখিব যে সেই বৃত্তিৰ সংখ্যা শতকৰা ৫০ ভাগত কৈ বহুত বেচি হৈছে আৰু তাৰ লগে লগে প্ৰত্যেক ঠাইত যি বিলাক সাহায্যপ্ৰাপ্ত হাইস্কুল বা প্ৰাইভেট স্কুল বা আন মাধ্যমিক শিক্ষালয় আছে সেই বিলাকত

†Srijut RAJENDRA NATH BARUA: This Assembly is of opinion that “Bandemataram” should be the National Song of the Indian Dominion and recommends that the Government of Assam do convey to the Constituent Assembly of India the wish of the House to adopt the same as such.

টাইবেল ছাত্র সকলৰ মাছুল আদি সম্পূৰ্ণৰূপে মাফ দিয়া বা আধা মাফ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে আৰু সেই হিচাপে বাজেটত টকা ধৰা হৈছে। এইবাৰ বাজেটৰ নতুন scheme বিলাক যদি তেখেতে চায় তেনেহলে তেখেতে দেখিব যে নতুন scheme ৰ ভিতৰত মাছুল সম্পূৰ্ণৰূপে মাফ দিয়া আৰু আধা মাফ দিয়াৰ কাৰণে প্ৰায় ৭,০০০ টকা ধৰা হৈছে। গতিকে সকলো ফালৰ পৰা চাই তেখেতে ধৰিব পাৰিব যে গভৰ্ণমেণ্টৰ ফালৰ পৰা যি কাম কৰা হৈছে তাত গভৰ্ণমেণ্টে কেৱল মৌখিক সহানুভূতিয়েই দেখুৱা নাই, কামৰ দ্বাৰাও তাক প্ৰমাণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

বাজেট অধিবেশনত গভৰ্ণমেণ্টৰ পক্ষৰ পৰা এই আশ্বাস দিয়াত আমি ভাবিছিলো যে টাইবেল জাতিৰ কাৰণে শতকৰা ৫০ ভাগ নহয় তাৰ অন্ততঃ তিনি গুণ বৃত্তি বৃদ্ধি কৰা হব। কিন্তু মাৰ্চ মাহৰ পৰা যিবিলাক গেজেট পাইছো সেই বিলাক গেজেটত দেখিছো যে স্বাধীনতা সৌৱৰণীৰ বাবে মাত্ৰ কেইটামান হে বৃত্তি টাইবেল ছাত্র সকলক দিয়া হৈছে। আজিলৈকে গেজেটত মাত্ৰ ৮ টা বৃত্তি হে দেখিবলৈ পাইছো। সিদিনা Backward কমিটিতো দেখিবলৈ পালো যে মাত্ৰ ২৪টা বৃত্তি হে দিয়া হৈছে। কিন্তু তেখেতে কৈছিল যে নতুন Scheme ৰ নিমিত্তে ৭,০০০ টকা ধৰা হৈছে। অৱশ্যে যি বাজেট আমি পাইছো তাত দেখা নাই ক'ত ৭,০০০ টকা ধৰা হৈছে। আজি ইয়াত এটা কথা কৈ সেইমতে কাম নকৰিলে আমি সচাকৈয়ে বেয়া পাওঁ। মই কব খোজোঁ যে কেইটামান বৃত্তি বঢ়াই দিলেই যে এই পিচপৰি থকা জাতিৰ ভিতৰত শিক্ষাৰ বিস্তাৰ হব তাক মই বিশ্বাস নকৰো। কাৰণ বৃত্তি দিয়াৰো নিয়ম আছে। এটা নিয়ম হৈছে এই যে যেতিয়া Competitive পৰীক্ষা হয় তেতিয়া যি বিলাক লবাই First division ত পাচ কৰে সেই বিলাকৰ ভিতৰত স্থান হিচাপে বৃত্তি দিয়া হয়; কিন্তু স্থান নাপালে মজলীয়া তৰপৰ লবাই বৃত্তি পাবলৈ সুবিধা নাপায়। সেই কাৰণে বৃত্তি বৃদ্ধি কৰিলেই যে শিক্ষাৰ বিস্তাৰ হব সেই কথা মই সম্পূৰ্ণৰূপে বিশ্বাস নকৰো। অৱশ্যে বৃত্তি বঢ়াই দিলে যে কিছুমান টাইবেল লৰাৰ সুবিধা হব সেইটো মই অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰো। মোৰ কথা হৈছে গভৰ্ণমেণ্টে হাইস্কুল বিলাকত শতকৰা ৫০ টা লৰাৰ মাছুল মাফ দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে। কিন্তু গভৰ্ণমেণ্টে হাইস্কুল আছে ক'ত? গোটেই নগাঁও জিলাৰ ভিতৰত নগাঁও টাউনত এখন মাত্ৰ হাইস্কুল আছে। যি বিলাক জিলাত চৰ্ভিভিজন আছে, সেই বিলাকতো মোৰ বিশ্বাস একোখন গভৰ্ণমেণ্ট হাইস্কুল বা মাইনৰ স্কুল আছে। কিন্তু গাঁৱলীয়া টাইবেল লবাই সেই বিলাকত পঢ়িবলৈ সুবিধা নাপায়, কিয়নো সিহঁত টাউনৰ পৰা ৪০ বা ৫০ বা ১০০ মাইল দূৰত থাকে। হয়তো সেই ঠাই বান পানীত দুৰি থাকে বা অহাযোৱা কৰিবলৈ বাস্তৱ পদুলীৰ সুবিধা নাই। গভৰ্ণমেণ্ট হাই স্কুলত নাম লগাবলৈ হলেও প্ৰতিযোগীতা হয়। কোনো লবাক হাই স্কুললৈ পঢ়িবলৈ তাৰ পৰীক্ষা লোৱা হয়। প্ৰথম, দ্বিতীয় হোৱা লবাক ভৰ্তী কৰে। কিন্তু সাধাৰণ গাঁৱলীয়া টাইবেল লবাই পৰীক্ষাত stand কৰিব নোৱাৰিবও পাৰে। এতিয়া গভৰ্ণমেণ্টে অনুগ্ৰহ কৰি গভৰ্ণমেণ্ট হাইস্কুলত শতকৰা ৫০ ভাগ মাছুল মাফ দিছে হয় কিন্তু ইয়াৰ পৰা টাইবেল মানুহৰ কিমান সুবিধা হৈছে সেইটো ভাবিবলগীয়া কথা। মই জানো যে নগাঁও গভৰ্ণমেণ্ট হাইস্কুলত ২০ টা মান টাইবেল লৰা আছে। নগাঁৱত টাইবেলৰ সংখ্যা একলাখ ছয়ষষ্ঠীহাজাৰ। তাৰ ভিতৰত গভৰ্ণমেণ্ট হাইস্কুলত ২০টা টাইবেল লৰা আছে আৰু তাৰ ভিতৰত ১০ টাই মাছুল মাফ পায়। কিন্তু এই একলাখ চৌষষ্ঠী হাজাৰ লোক সংখ্যাৰ ভিতৰত ১০ টা লবাই মাছুল মাফ পালে তেওঁবিলাকৰ মাজত শিক্ষা বিস্তাৰ হব বুলি আপোনালোকে বিশ্বাস কৰেনে?

তাৰ পিচত আমি দেখিছো যে আজি কিছুমান দিনৰ পৰা গভৰ্ণমেণ্টে অনুগ্ৰহ কৰি aided স্কুলৰ মেনেজিং কমিটি বিলাকক compensation হিচাপে দুই এটকা দিছে। নগাঁৱত কেইখন মান aided হাইস্কুল আৰু মাইনৰ স্কুল আছে। কিন্তু মই প্ৰমাণ কৰি দিব পাৰো যে টাইবেল বিলাকৰ শিক্ষাৰ কাৰণে গভৰ্ণমেণ্টে বিশেষ একো চেষ্টা কৰা নাই। ১৯৪৬-৪৭ চনত কামপুৰ হাইস্কুলত দিছে মাত্ৰ মাহে ২ টকা কৈ। তাৰ মানে তাত ৪০ জন লৰা থাকিলেও মাত্ৰ এজনৰ হে মাছুল মাফ দিব পাৰে। জাগী হাইস্কুলতো দিছে মাত্ৰ মাহে ২ টকা কৈ। যি জাগী হাইস্কুল টাইবেল সকলৰ মাজত আৰু পিচপৰা ঠাইত, সেই স্কুলত মাত্ৰ মাহে ২ টকা কৈ দিয়া হৈছে। বহা হাইস্কুলত দিছে মাহে ৫ টকা কৈ। ইয়াৰ পৰা দেখা যায় যে পালিয়েমেণ্টেৰী চেক্ৰেটেৰী ডাঙৰীয়াই বাজেট অধিবেশনত যি দবে ঘোষণা কৰিছিল সেই মতে কাম কৰা নাই।

গভৰ্ণমেণ্টক মই দোষাৰোপ কৰিব খোজা নাই। কিন্তু এই বকমে শিক্ষা বিস্তাৰ কৰিব পাৰিবনে ? Draft constitution ৰ ২৫৫ ধাৰাত দস্তব মতে কৈ দিছে যে প্ৰাদেশিক গভৰ্ণমেণ্টে যদি অনুন্নত জাতি সমূহক শিক্ষা দিব খোজে বা তেওঁলোকৰ আৰ্থিক সমস্যা দূৰকৰিব খোজে তেন্তে নিশ্চয় তাৰ নিমিত্তে ভাৰত গভৰ্ণমেণ্টে টকা নিদিবৰ কাৰণ নাই। ইয়াকে কৈ মই গামৰণি মাৰিব খুজিছোঁ। আশা কৰো মাননীয় সদস্য সকলে মোৰ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিব আৰু পিচপৰি থকা জাতি সমূহৰ শিক্ষাৰ নিমিত্তে সুবিধা কৰি দিব।

The Deputy SPEAKER : Resolution moved.

“That this Assembly is of opinion that 50 per cent. of the Tribal students reading in the various Government Aided High and Middle English Schools be granted free-studentship with a view to give all possible educational facilities to the Tribal people”.

Srijut MAHENDRAMOHAN CHAUDHURY (Parliamentary Secretary): সহকাৰী সভানেত্ৰী মহোদয়া, যিটো প্ৰস্তাৱ শ্ৰীযুত ধীৰ সিং দেউৰী ডাঙৰীয়াই দাঙি ধৰিছে, গভৰ্ণমেণ্টে সেই প্ৰস্তাৱ সহানুভূতিৰে সৈতে বিবেচনা কৰিব বুলি মই বিশ্বাস কৰোঁ। যোৱা বাজেট অধিবেশনত দিয়া বক্তৃতাৰ যি অংশ তেখেতে উদ্ধৃত কৰিছে সেই বক্তৃতাৰ সকলো খিনি কথা মই আজিও সমৰ্থন কৰিছোঁ আৰু সমৰ্থন কৰি মই আগৰ কথাৰে কও যে সমৰ্থন কেৱল মুখেৰেই কৰা নাই, সেই সমৰ্থন অনুসৰি চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কাৰ্য্য কৰিবৰো চেষ্টা কৰা হৈছে। এই পৰিঘটত আমাৰ মাননীয় প্ৰধান মন্ত্ৰী মহোদয়ে একাধিকবাৰ এই কথা কৈ গৈছে যে এই গভৰ্ণমেণ্টে সকলো প্ৰকাৰে যাতে ট্ৰাইবেল আৰু পিচ পৰি থকা জাতি আৰু সম্প্ৰদায় বিলাকে শিক্ষাৰ উন্নতিৰ পথত অগ্ৰসৰ হব পাৰে তাৰ সুবিধা দিব। সেই প্ৰতিশ্ৰুতি মতে চৰকাৰে আজি দুবছৰ কাম কৰি আহিছে।

এই প্ৰস্তাৱত কোৱা হৈছে যে স্কুল বিলাকত শতকৰা ৫০ জন ছাত্ৰক মাছুল মাফ আৰু আধা মাছুল মাফ কৰি দিব লাগে। ট্ৰাইবেল বুলিলে আমি দুটা কথা বুজোঁ—এটা ভৈয়ামৰ ট্ৰাইবেল আৰু আনটো পাহাৰৰ ট্ৰাইবেল। পাহাৰ আৰু ভৈয়ামৰ ট্ৰাইবেলক যদি একেলগে ধৰি লোৱা হয়, তেনেহলে মোৰ বিশ্বাস—মই অৱশ্যে সঠিক সংখ্যক দিব নোৱাৰো, শতকৰা ৫০ ভাগ ছাত্ৰই তেনেকুৱা মাছুল মাফ আৰু আধা মাছুল মাফ পাই আহিছে। কেৱল ভৈয়ামৰ ট্ৰাইবেল সকলক ধৰিলেও চৰকাৰ তেওঁলোকৰ প্ৰতি অমনোযোগী হোৱা নাই। ১৯৪৬-৪৭ চনত ট্ৰাইবেল সকলক ধৰিলেও চৰকাৰ তেওঁলোকৰ প্ৰতি অমনোযোগী হোৱা নাই। ১৯৪৬-৪৭ চনত ট্ৰাইবেল ছাত্ৰ সকলৰ মাছুল মাফ আৰু আধা মাছুল মাফৰ কাৰণে ৪,৫০০ টকা দিয়া হৈছিল। ১৯৪৭-৪৮ চনৰ বাজেটত এই টকা বঢ়াই ৯,৫০০ টকা কৰা হৈছে, অৰ্থাৎ শতকৰা এশ ভাগতকৈও বঢ়াই ধৰা হৈছে। ইয়াৰ বাহিৰেও তেখেতে বৃত্তিৰ সম্পৰ্কে কৈছে, যে স্বাধীনতা সোঁৱৰণীৰ যি বৃত্তি দিছে বা অন্যান্য যি বৃত্তি দিছে সেই বিলাক ট্ৰাইবেল ছাত্ৰৰ সংখ্যানুপাতে হোৱা নাই তাত মই তেখেতৰ লগত একমত। যোৱা বাজেট অধিবেশনত শ্ৰীযুত বসুমাতাৰী ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছিল সেই প্ৰস্তাৱত কোৱা হৈছিল যে বৰ্তমান চলিত থকা বৃত্তিৰ শতকৰা ৫০ ভাগ বঢ়াই দিব লাগে। সেই সময়ত ট্ৰাইবেল ছাত্ৰ সকলৰ বৃত্তিৰ সংখ্যা আছিল ২৩টা। স্বাধীনতা সোঁৱৰণীৰ ২৫টা বৃত্তি ট্ৰাইবেল ছাত্ৰই পাইছে। তাৰ ভিতৰত ভৈয়ামৰ ৭ জনে পাইছে আৰু পৰ্বতৰ ১৮ জনে পাইছে। আগেয়ে তেওঁলোকে যি ২৩টা বৃত্তি পাইছিল, সেই ২৩টা বৃত্তি বঢ়াই যদি ৪৮টা কৰা হয়, তেনেহলে তাক শতকৰা ১০০ ভাগতকৈ বেচিকৈ বঢ়োৱা হৈছে বুলি কব পাৰিবনে নোৱাৰি তাক মাননীয় সভ্য সকলে বিবেচনা কৰি চাব।

এই খিনিতে মই এটা কথা কবলৈ সুবিধা পাইছোঁ যে তেখেতে কেৱল ট্ৰাইবেল সকলৰ কাৰণেহে শতকৰা ৫০ ভাগ মাছুল মাফ আৰু আধা মাছুল মাফ বঢ়াবলৈ এই প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে। কেৱল ট্ৰাইবেল সকলৰ উন্নতি কৰাই গভৰ্ণমেণ্টৰ উদ্দেশ্য নহয়। ট্ৰাইবেল সকলৰ দৰে আমাৰ দেশত বহুতো পিচ পৰা অনুন্নত সম্প্ৰদায় আছে। সেই বিলাককো ট্ৰাইবেল সকলৰ সমানে আগ বঢ়াই আনিবলৈ চৰকাৰে যত্ন কৰি কৰা নাই। সেই কাৰণে কোনো নিৰ্দিষ্ট সংখ্যা বান্ধি নিদি, কেৱল ট্ৰাইবেল সকলৰ কাৰণেই নহয় সকলো অনুন্নত সম্প্ৰদায় আৰু জাতি সকলৰ

কাৰণে চৰকাৰে যিমান পাৰে সিমান সংখ্যা বঢ়াব লাগে বুলি যদি প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিলে-হেতেন তেনেহলে প্ৰস্তাৱটো সৰ্ববাহুস্বন্দৰ হ'লহেতেন। কিন্তু এই প্ৰস্তাৱটো তেনেদৰে দাঙি ধৰা নহলেও তেনেদৰে কাম কৰিবৰ কাৰণে গভৰ্ণমেণ্টে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে আৰু আজিও মই গভৰ্ণমেণ্টৰ তৰফৰ পৰা সেই প্ৰতিশ্ৰুতি দিছো। এই প্ৰতিশ্ৰুতি আৰু আশ্বাস পাই মই বিশ্বাস কৰোঁ। মাননীয় সভাই এই প্ৰস্তাৱটো উঠাই লব।

Srijut KARKA DALAY MIRI: মাননীয় সভানেত্ৰী মহোদয়া, মোৰ বন্ধু শ্ৰীযুত ৰীৰ সিং দেউৰী ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ আনিছে, সেই প্ৰস্তাৱ মই সমৰ্থন কৰো। তেখেতে বহুত খিনি কথা কৈছে হয়, কিন্তু শেষত প্ৰস্তাৱটো withdraw কৰিব বুলি মোৰ সন্দেহ হয়। এই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰাৰ লগে লগে ট্ৰাইবেলৰ মাৰ্জৰ বহুত খিনি venture স্কুল লোৱাৰ কাৰণে পালিয়েমেণ্টেৰী চেক্ৰেটেৰী মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাও। ইয়াৰ লগতে যদি এই প্ৰস্তাৱ মতে plains ট্ৰাইবেল ছাত্ৰ সকলৰ কাৰণে শতকৰা ৫০ জন হিচাপে মাছুল মাফ দিয়া হয় তেনেহলে বৰ আনন্দৰ বিষয় হ'ব। পালিয়েমেণ্টেৰী চেক্ৰেটাৰীৰ পৰা যি উত্তৰ পোৱা হৈছে তাৰ পৰা জানিব পাৰি যে শতকৰা ৫০ হিচাপে দিয়াই কেৱল সিবিলাকৰ উদ্দেশ্য নহয়—বৰ্তমান গভৰ্ণমেণ্টৰ আচল উদ্দেশ্য হৈছে ট্ৰাইবেল বা পিচ পৰি থকা সকলো লোকক শিক্ষাত আগ বঢ়োৱা আৰু লগে লগে তেওঁ বিলাকক উন্নত কৰা। আজি দুবছৰ হ'ল, কিন্তু এই দুবছৰৰ ভিতৰতো তেওঁ বিলাকে বিশেষ কাম কৰিছে বুলি ধৰি ল'ব নোৱাৰি। তেওঁ বিলাকে এই পৰিঘটত যি হিচাপে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে সেই হিচাপে কাম কৰা নাই। ইয়াত কেৱল ট্ৰাইবেলেই নহয় সকলো backward জাতি বিলাকৰ নিমিত্তে বহুতো কাম কৰিব লগীয়া আছে বুলি কয়। ট্ৰাইবেল বিলাকৰ নিমিত্তেইহে কাম কৰিব লাগে আৰু আনৰ নিমিত্তে নালাগে সেইটো মই নকও। পিচ পৰা জাতি বিলাকৰ প্ৰতিনিধি সকলে তেনেকুৱা কোনো প্ৰস্তাৱ আনিলে মই সমৰ্থন কৰিবলৈ বাজী আছো। কিন্তু আমি ট্ৰাইবেলৰ প্ৰতিনিধি—সেই কাৰণে আমি প্ৰথমতে ট্ৰাইবেল সকলৰ কাৰণে ভাবিব লাগিব। প্ৰথমতে ট্ৰাইবেল, তাৰ পিচতহে আন জাতিৰ কাৰণে আমি ভাবিব লাগিব। যদিও বন্ধুবৰ শ্ৰীযুত দেউৰী ডাঙৰীয়াই এই প্ৰস্তাৱটো withdraw কৰিব পাৰে, তথাপি আশা কৰোঁ সকলো ট্ৰাইবেল নেম্বৰে এই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিব।

The Deputy SPEAKER: I regret to inform the House that we have got at present only one vernacular Reporter. So, hon. Members should remember that speaking in vernacular any more will put too much pressure on him. I request them therefore that they should speak in English now.

Maulavi MUHAMMAD ABUL KASHEM: Madam, I beg to oppose the Resolution moved by my hon. Friend, Srijut Dharsing Deuri, not because that I have got no sympathy with the tribal people but because of the defects in the Resolution. He probably wants that he should give the best possible opportunities to the tribal pupil for education, but in the Resolution he has said that "50 per cent. of the Tribal students reading in the various Government Aided High and Middle English Schools be granted free-studentship with a view to give all possible facilities to the Tribal people". By this does he mean to say that if 50 per cent. are given free-studentship in the Aided Schools, that will give all the facilities to the tribal students? They will require also Government institutions maintained by Government, they will require scholarships, they will also require foreign stipends. In this way the Tribals are to be helped. If this Resolution is passed as it is, Government will not be bound, save and except to grant half-free-studentship in the Aided Schools to do anything for them. Therefore, in the best interest of the Tribal people, I request my hon. Friend to withdraw his Resolution.

The Deputy SPEAKER: Any other hon. Member wants to take part?

Srijut BIJOY CHANDRA SAIKIA: মাননীয় সভানেত্ৰী মহোদয়া, আমাৰ বন্ধু শ্ৰীযুত ৰীৰ সিং দেউৰী ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে সেই প্ৰস্তাৱ

সমর্থন কৰি মই কেইআমাৰ মান কবলৈ আগ বঢ়াইছো। আমি দেখিছো যে আগম দেশত কেৱল টাইবেল সকলেইহে যে অশিক্ষিত জাতি এনে নহয়। ইয়াৰ ভিতৰত ছুটীয়া, মটক আৰু পাহাৰী যিবিলাক জাতি আছে আৰু বাগানত যিবিলাক বনুৱা হিচাপে আছে সেই সকলো বিলাক অশিক্ষিত অৱস্থাত আছে। তাৰ উপৰিও নেপালৰ পৰা যিবিলাক জাতি আহি আগমত বাস কৰি আছেহি তেওঁবিলাকো অশিক্ষিত হিচাপে আছে। কাজেই আমি দেখিব লাগে যে যদি আমি দেশখনক আগ বঢ়াই নিব খোজো তেনেহলে আমি অশিক্ষিত জাতিবিলাকক শিক্ষা-দীক্ষা সম্পূৰ্ণভাৱে দি দেশখনক আগুৱাই নিলেহে আমাৰ জাতিৰ সমস্ত অঙ্গ পূৰ্ণ হব পাৰিব। গতিকে এই কথাটোৱেই আমাৰ গৰ্ভৰ্ণমেণ্টে মন কৰিব লাগিব আৰু বিশেষকৈ অশিক্ষিত জাতি বিলাকক শিক্ষা দিবৰ কাৰণে আঁচুতীয়াকৈ টকা ৰাখি তেওঁবিলাকক শিক্ষা দিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। ইয়াৰ ভিতৰত আমি জাতি বা সম্প্ৰদায় হিচাবে দেখিলেও নহব। এনেকুৱা ঠাই আছে যত সন্মূলি স্কুল নাই। সেইবিলাক ঠাইকো area হিচাপে backward বুলি ধৰি লব লাগিব। কাজেই এই সকলো বিলাক লক্ষ্য কৰি আমাৰ পিচপৰা জাতি বিলাকক আগবঢ়াই নিবৰ নিমিত্তে দিহা কৰিব লাগে।

শ্ৰীযুত ধীৰ সিং দেউৰী ডাঙৰীয়াই শতকৰা ৫০টা free studentship বঢ়াব লাগে বুলি যি প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে, সেইটো অকল টাইবেল সমাজৰ নিমিত্তে নহৈ যিবিলাক ঠাই area হিচাপে backward হৈ আছে আৰু যিবিলাক backward সম্প্ৰদায় আছে সেই সকলোবিলাককে ধৰিলেহে ভাল হব। কোৱালিছিয়ন মন্ত্ৰী সভা থাকোতে গৰ্ভৰ্ণমেণ্টে হাইস্কুলত শতকৰা ৫০টা আৰু aided হাইস্কুলত শতকৰা ২৫টা free studentship দিয়াৰ নীতি গ্ৰহণ কৰিছিল। আমাৰ তাত যিবিলাক aided স্কুল আছে তাত প্ৰায় ১৫৭ টকা কি ১৭৭ টকাকৈ free studentshipৰ কাৰণে পাইছে, কিন্তু মই শুনি আচৰিত হৈছো যে কোনো কোনো aided হাইস্কুলে দুই এটকাকৈহে পাইছে। যদিহে গৰ্ভৰ্ণমেণ্টে এই বিতৰণ নীতি হাতত লৈছে তেন্তে সকলো স্কুলতে সমান ভাবে দিয়া হলে ভাল হলেহেতেন। গৰ্ভৰ্ণমেণ্টে যদিহে এই নীতিটো ৰাখিবলৈ বিচাৰে তেনেহলে টাউনৰ স্কুলতকৈ গাঁৱলীয়া aided স্কুলৰ কাৰণে বেচিকৈ টকা মঞ্জুৰ কৰিব লাগে, কিয়নো সকলো গাঁৱলীয়া লৰাই টাউনৰ স্কুললৈ যাবলৈ সুবিধা নাপায়। ইয়াকে নকবিলে backward বোলা কথাটো forward কৰি আমি লব নোৱাৰিম। সেই কাৰণে মই গৰ্ভৰ্ণমেণ্টক অনুৰোধ কৰো যেন যিবিলাকে শ্ৰীযুত দেউৰী ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱটো অলপ অদল বদল কৰি লৈ সকলো backward ঠাই বা সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে শতকৰা ৫০টা free studentship ৰাখে।

The Deputy SPEAKER: Is it the sense of the House that we sit longer than 3- P. M.

(Voices. No, No.)

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 1-30 P. M. on Friday, the 17th September, 1948.

SHILLONG :
The 28th October, 1948.

A. K. BARUA,
Secretary, Legislative, Assembly, Assam.

